39. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. JÚNIUS. 30.

PREMIER

– Mamuskám, mi úgy küzdünk az alkoholizmus ellen, hogy nem váltjuk vissza az üvegeket!

Látott-e már ötezerforintost?

Már forgalomban van a Bartók-bankó, az ezerforintos, de eddig még nem találkoztam vele. Tiszteletpéldányt én is hiába kérnék a Nemzeti Banktól, csakúgy, mint Karinthy Frigyes az Osztrák–Magyar Bank által kibocsátott ezerkoronásból, arra hivatkozván, hogy művészi kritikát akar írni róla (l. az írást lapunk máj. 19-i számában). Egy ötezerforintost viszont már láttam. Ne tessék csodálkozni: létezik!

Az ötezerforintos abban különbözik az ezrestől meg az ötszázastól, hogy jelenleg alig több mint 12 000 személy számára van fenntartva, továbbá, hogy nem viseli sem költő, sem zeneszerző arcmását – és ami a legnagyobb különbség: tulajdonosának magának kell ráírnia az összeget. Ami 500-tól 5000 forintig terjedhet. Vagyis ez az úgynevezett takarékcsekk, ami a világ számos országában már régóta elterjedt fizetőeszköz, sőt megy ki a divatból, mert még kényelmesebb nála a hitel- vagy csekk-kártya. De nálunk még a csekk is nehezen jön divatba, aminek oka nem csupán az, hogy megszerzését szigorú feltételekhez kötik, meg hogy elegendő pénz kell hozzá, hanem az is, hogy aki bosszankodni kíván, aki ki akarja utáltatni magát egy áruházból, az vált csekket. Én egy áruházi pénztárnál láttam azt az ötezerforintost: a pénztáros éppen a csekktulajdonos személyi igazolványának adatait jegyezte fel, többféle papírt íratott alá vele, miközben mi mögötte toporogtunk és egyik kápé-társam azt mondotta, hogy az ilyet agyon kéne ütni! Nekem szelídebb gondolatom támadt: ha 10 darab ötszázassal (vagy most már 5 darab ezressel!) megy a pénztárhoz, egy perc alatt végez. De még így is jobban járt, mint az a csekktulaj, aki 1278 forintot írt a csekkjére, abból a botor meggondolásból kiindulva, hogy ennyibe kerül az áru. De közölték vele, hogy csak kerek összeget fogadnak el, vegyen még valamilyen tartós használati cikket 22 forintért. És hívták a vezetőt is, mert az ő aláírása nélkül nem megy. Tehát ez igazi takarékcsekk – a legtöbb helyen el sem fogadják, eddig mindössze 32 cég vállalkozott a beváltására (pontosabban, hogy a csekk szót felveszi a szótárába) – így megmarad a pénz csekkben vagy kápéban. Messze vagyunk hát még attól, hogy a csekktulaj azt kérdi az OTP-ben: fel tudnak-e váltani egy 1260 forintost, mire a pénztáros: sajnos csak egy 865 forintosom van, a többit kénytelen vagyok apróban, 75 forintosokban adni.

Mert a csekkrendszer is magyarra van szinkronizálva! Ami másutt – hogy csak közelebbi példákat említsek, Ausztriában, az NDK-ban zökkenőmentesen megy, abból nálunk glosszák és panaszos levelek lesznek. Úgy hogy én is maradok a bankjegyeknél, még ha ezek nem is engednek meg olyan (látszólagos) szabadságot, hogy magam határozhatom meg az összegüket. De már az is jó lenne, ha az 1983. március 25-i kelettel június 27-én kibocsátott ezerforintosra egy-két éven belül még gondolatban se kellene ráírnom, hogy „900", vagy pláne, hogy „776 forintos".

Földi Iván

Szomorú park

A Vidám Parkot bátorkodtam mai állapotában imígyen elkeresztelni.

Javában itt a nyár, de a Park félig még téli álmát aluszsza. Az üzemeknek legalább harmada nem működik. A Sikló időtlen idők óta „átépítés alatt" van, ami abból áll, hogy ő maga is áll, medencéjében víz sincs. (Az átépítés egyéb nyomai nem láthatók.) Víz különben a kis körforgó mögött kiképzett vizesárokban sincs, csak ha esik; addig a vizet szemét szimbolizálja benne. A Hullámvasút hol jár, hol nem. A Mesemozi zárva (hol volt, hol nem volt), „Következő műsor" feliratú táblája alatt nincs cím. A két Horgászat közül hol csak egynél, hol egynél sem lehet horgászni, víz és személyzet híján. A Szivárvány nevű, színesen forgó szerencsekerék egyszer forog, egyszer nem, már működését kifogni is szerencse dolga. Az erőmérő kecske nevű szórakozóeszköznél csak a tomporon billentendő bohócbábu és a sín van jelen, maga a névadó kecske bizonyára valamelyik réten legelészik. Ami pedig az Elparázsolt Kastélyt illeti, nos, azt úgy látszik, már soha senki nem fogja idevarázsolni nekünk.

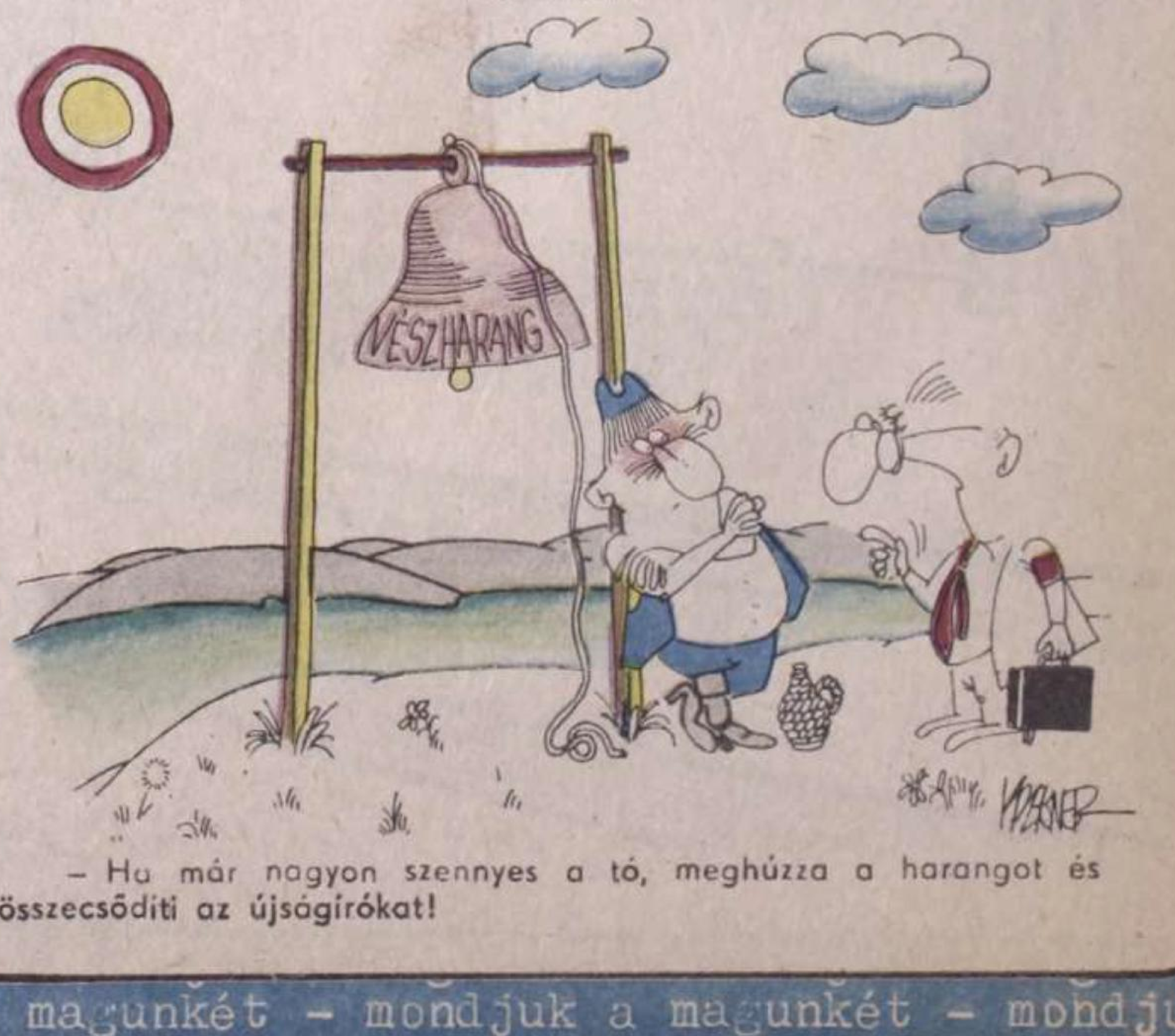
No aztán itt van, feleim, a Mesecsónak. Barátom! Beléje ülsz és végigbillegsz a sejtelmesen setétlő lagúnán, hogy szemügyre vedd a benyílókban látható, megvilágított, különféle meséket megelevenítő életképeket. Három kisebb benyíló üres, legalábbis meseszempontból. Az itt látható hulladékhegyek jól megvilágított előképe ugyanis, bármily mesés is a fölhalmozódott piszok mennyisége, valahogy kevésbé andalítja el a romantikusan ringatózó látogatót, mint – mondjuk – Hófehérke és a hat törpe. Igenis, hat: a hetedik fölbukott és a fűbe harapott (avagy tán Hófehérke helyett a mérgezett almába, ki tudja?), senkinek nem jut eszébe fölállítani. Vagy leszedni a pókhálót „A répa" c. mese középponti bábujáról, holott lassan már hárfázni is lehetne rajta. És – nem mese ez, gyermek! – vajon mit látunk Gulliver utazásait szemlélvén, a kies parton? Hiszed-e, nem hiszed, egy törött nyakú Pepsi-Colás palackot! Alkalmasint egy hajdani hajótörött díszletmunkás küldhetett benne üzenetet az erre navigáló kései parklátogatóknak. Gullivert – nincs mese! – azóta sem hagyja el a Pepsi-érzés, bennünket meg egy egészen másféle, különösen, amikor kifelé ladikázván azt észleljük, hogy két meseterem kiképzetlenül, mesétlenül, magyarán funkcióját be nem töltve tátong, s bennük csupán a napvilágnál kopárló puszta falak tekinthetők meg leszurkolt beléptidíjunkért, föltehetően a dezilluzionálás divatjának megfelelően.

Szó, ami szó, ilyen elhanyagolt szórakozópark aligha található még egy a földkerekségen, feleim. Pedig ez a létesítmény épp olyan idegenforgalmi központ, mint a Belváros vagy a Balaton-part. Egy ország névjegye az, amit innen a külföldiek emlékül hazavisznek. Márpedig ez a névjegy, magyarán szólva, koszos.

Hogy a színes szerencsekerék időnkint nem forog, hagyján. De legalább a civilizációé, az ne forogna visszafelé e szomorú Vidám Parkban!

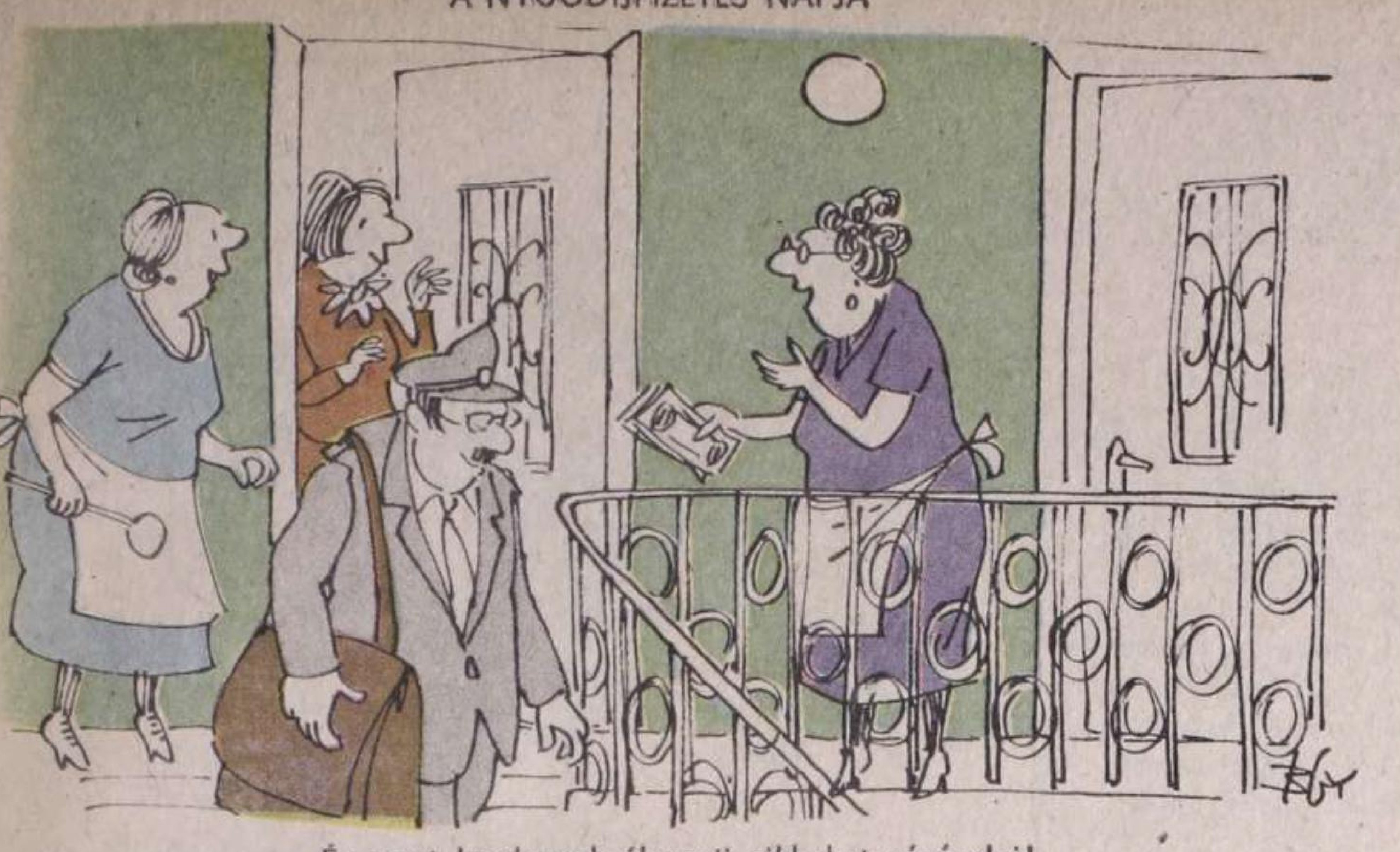
Tímár György

FŐSZEZON

– Ha már nagyon szennyes a tó, meghúzza a harangot és összecsődíti az újságírókat!

A NYUGDÍJFIZETÉS NAPJA

– És most lerohanok élvezeti cikkeket vásárolni!

– Nem voltunk mi már egyszer házasok?

VISSZA A TERMÉSZETBŐL

– Megint épült egy támaszpont a közelben...

– Tessék mondani, melyik stúdióban veszik fel a hét végi pop-show-t?

HÚSZAS

Az úgy volt, hogy vettem egy sapucnit (ritkán lehet kapni) hatvan forintért. Adtam egy százast, visszakaptam két fém húszforintost.

Jó pénz a húszforintos (bár lenne belőle egy zsákkal), de én rosszul látok és a fém húszast mindig összetévesztem a fém tízessel, ezért megpróbálom azonnal kiadni.

Leemeltem a polcról még egy sapucnit (ritkán lehet kapni, jó, ha van otthon) és odamentem ismét a pénztárhoz. Adtam két húszforintost és egy ötvenest. Visszakaptam egy fém húszast és egy fém tízest, mert a sapucni csak hatvan forint.

Ezt a két pénzt — mint említettem volt — mindig összetévesztem, mert nem látok jól, ezért kértem egy doboz pasucnit, amely majdnem olyan, mint sapucni, de egészen más. És harminc forintba kerül. A bolondnak is megéri! Igaz, hogy van belőle otthon tizenkét darab, de még nem nyitottam ki egyet sem, mert a dobozra rá van írva „Vigyázat! Robban! Mielőtt felnyitjuk imádkozzunk!"

A pénztárosnő kivette a kosaramból a pasucnit, aztán odakiáltott az üzletvezetőnek:

— Főnök úr! Mennyi most a pasucni?

— A borneói vagy a finn?

— A finn.

— Harmincöt forint.

— Drágább lett?

— Hallotta...

— Nincs ráírva.

— Még nem volt időnk átárazni.

— S mennyi a borneói pasucni?

— Harminc.

— Akkor azt kérem.

— De az nincs. A borneóiak nem gyártanak pasucnit.

Nem volt mit tennem, odaadtam a fém húszast és a fém tízest, plusz egy ötvenest. Az nyolcvan. Visszakaptam negyvenöt forintot: két fém húszast és egy ötöst.

Most mit csináljak két húszassal? Sajnos a szemem... De ezt már mondtam... A legjobb az lesz, ha rögtön kiadom... Most már csak az a kérdés, hogy mit vegyek?

Körülnéztem a boltban és felfedeztem egy doboz lapucnit. Negyvenért. Hogy mi ez a lapucni, azt nem tudom, bár elolvastam a használati utasítást: „Tegyük a szűzhelyre és ötven óra hosszat keverjük a lábunkkal." Nem lehet rossz. A bolondnak is megéri.

Odavittem a lapucnit a pénztárosnőhöz — aki már egy kicsit kedvetlen volt, hogy ennyit zavarom munka közben —, s átadtam neki a két fém húszast.

— Ez sok — mondta határozottan.

— Negyven forint van ráírva — mondtam én.

— Főnök úr! Mennyi most a lapucni? — kérdezte a pénztárosnő.

— Tizenöt forint.

— Az lehetetlen! — kiáltottam megdöbbenve.

— Miért volna lehetetlen! Árleszállítás is van a világon.

Visszakaptam egy húszast és egy ötöst.

— Micsoda vevők vannak! — csóválta a fejét a pénztárosnő. — Már az is baj, ha valami olcsóbb lett.

Attól tartván, hogy egy húszast adok oda egy tízes helyett, úgy döntöttem, hogy kiadom az utolsó fém húszasomat is. Óvatosságból. Újra megfogtam a kosarat és levettem a polcról egy nagy doboz papucnit. Nem tudtam, hogy mi az, de húsz forintba került. Ez kell nekem. A dobozon az állt, hogy „Di vrinka per futter of Liverpool, szicsasz mutter." Nem lehet rossz. Megveszem. A bolondnak is megéri.

— Ötszázhúsz — közölte velem a pénztárosnő.

— Húsz forint van ráírva.

— Úgy látszik, maga nem tud olvasni. Az ötös is rajta van, csak halványan. A tegnapi eső miatt. Az eső rácsurgott a dobozra.

Nem szóltam egy szót sem. Kifizettem az ötszázhúsz forintot és elégedetten távoztam.

Megszabadultam az utolsó fém húszasomtól is.

Mikes György

MINISZOKNYA

— Esténként mindig kétszer is meggondolom, mielőtt elmegyek hazulról — mondja a férj a barátjának. — Először találnom kell egy okot, hogy elmehessek, másodszor ürügyet arra, hogy ne kelljen magammal vinni a feleségemet.

MŰVELŐDÉSI HÁZ

– Engem a helytörténet érdekel, nem a karate...

ISKOLAÉRETTSÉG

– Sajnos, még teljesen hiányzik a gyerekből az egészséges üzleti szellem!

SZILÁNKOK

ALPINISTA

— Megvan a teljes felszerelésem a Gellért-hegy megmászására, csak még egy üveg rumot kell vennem.

PANASZ

— A feleségem nem hajlandó elválni tőlem azon az ingatag alapon, hogy még szeretjük egymást.

KRITIKA

— Milyen az új krimi a moziban?

— Ha elvesztette a ruhatári számát, akkor eleget izgulhat.

SZÍNÉSZNŐ

— Mindig csak azok a nyúlfarknyi epizódszerepek! Jó lenne egyszer már egy főszerepben megbukni.

JELLEMZÉS

Ha valaki a szakadék széléről segítő kezet nyújt neki, szépen megköszöni, és magával rántja.

FIGYELMEZTETÉS

Kultúrember nem tesz könyvjelző helyett a könyvébe párizsit, hanem téliszalámit, mert az tovább eláll.

DERÉK GARÁZDA

— Én mielőtt belekötök valakibe, udvariasan bocsánatot kérek tőle.

KÜLÖNC

— Be szeretnék fizetni egy társasutazásra, ha garantálják, hogy az egész úton egyedül leszek.

TRÜKK

— Szereztem egy orvosi táskát. Így könnyebb ismerkedni a nőkkel.

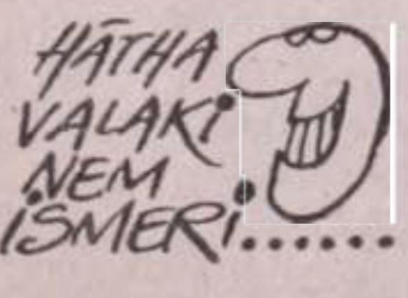
ÜZLETEMBER

— Egy napilap ára 1 forint 40. Én hetven fillérért elmondom önnek a legfrissebb híreket.

KÉRÉS

— Ha már hazudsz, legalább folyamatosan hazudjál, mert az, hogy néha igazat is mondasz, teljesen megzavar.

Galambos Szilveszter

— Tegyen valami jót a cégünkért! — javasolja a főnök a beosztottjának. — Szegődjön át a konkurrenciához!

FÜLÖP GYÖRGY: ÁLLATI LEXIKON C A CICA

FEKETE MACSKA

Egész elrontott életem
csupa hajsza, sicc és átok...
hogy pucoljak át az úton?
a babona rogyjon rátok!

Szerződésben kötött örök
barátságot macska, egér.
Gondolta az éhes cirmos:
egy kis aláírást megér!

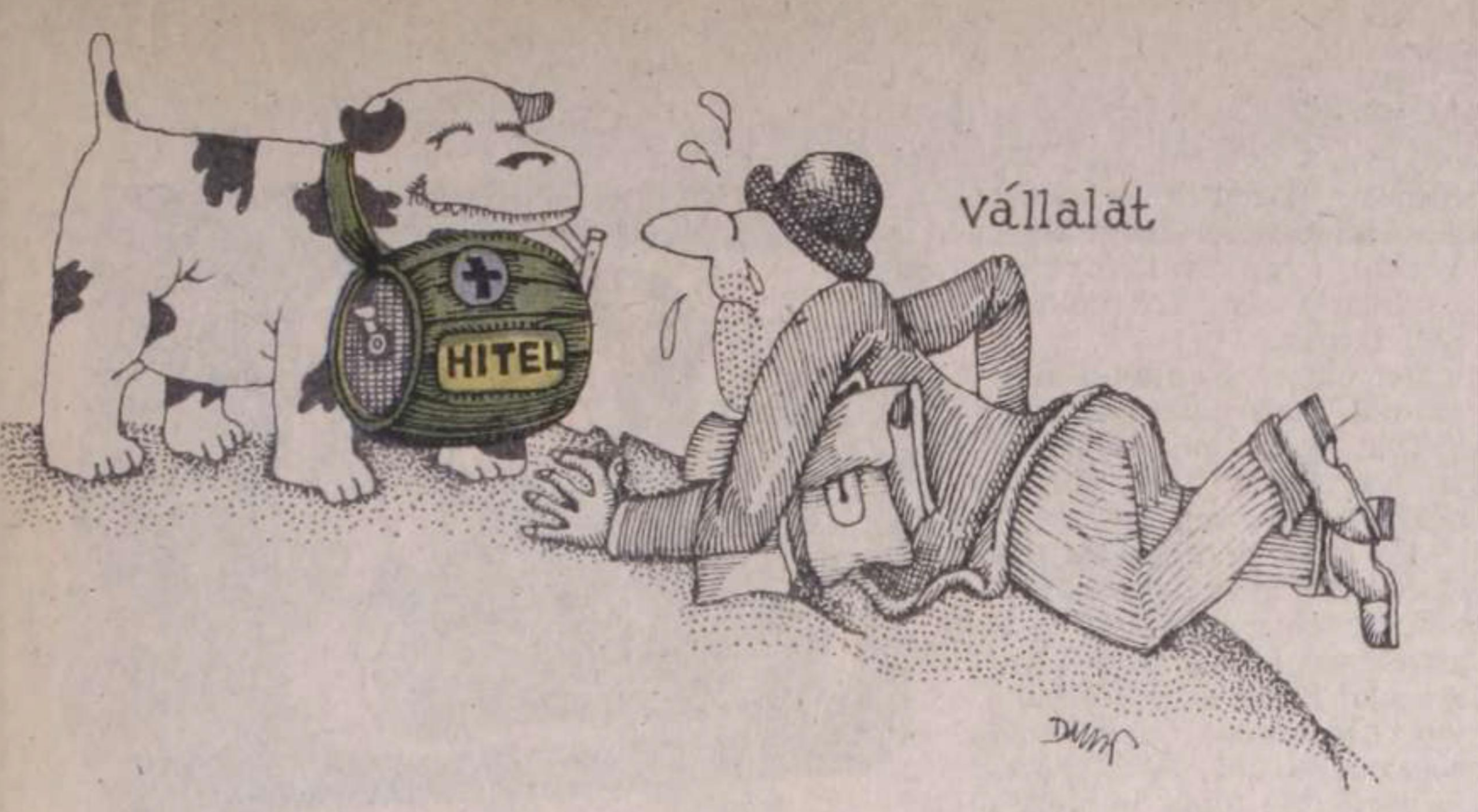

Szennyvíz löttyen, ha megszólal
a tavaszi kandúrsláger...
– ne bánd, fiam, – szólt kandúrné,
húzza nekik csak a Wágner!

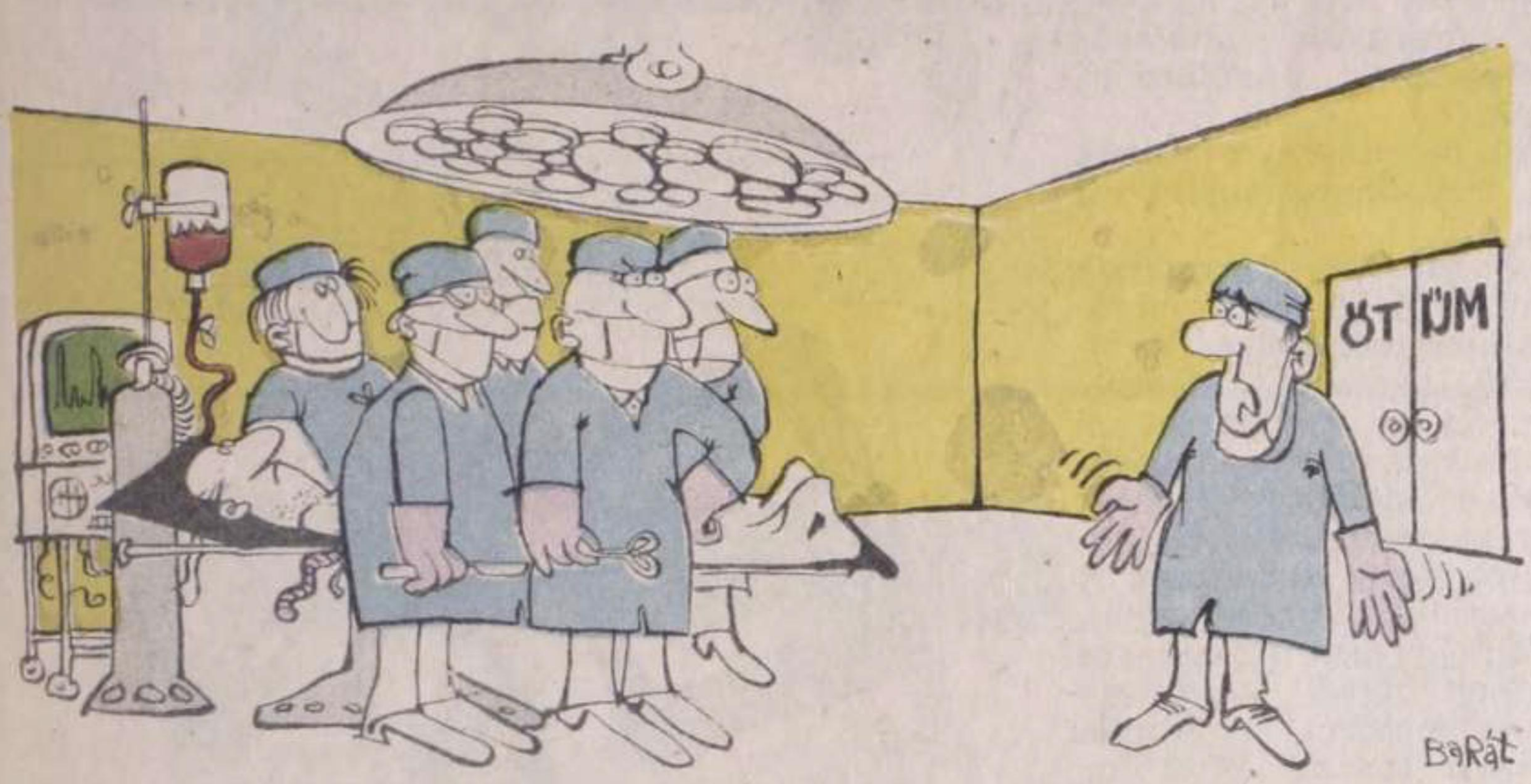
– Szegény lányom, Cicamica
elzüllött s most éjjel-nappal
modellt ül a giccsfestőnél
egy nagy lila gombolyaggal.

MENTÉS

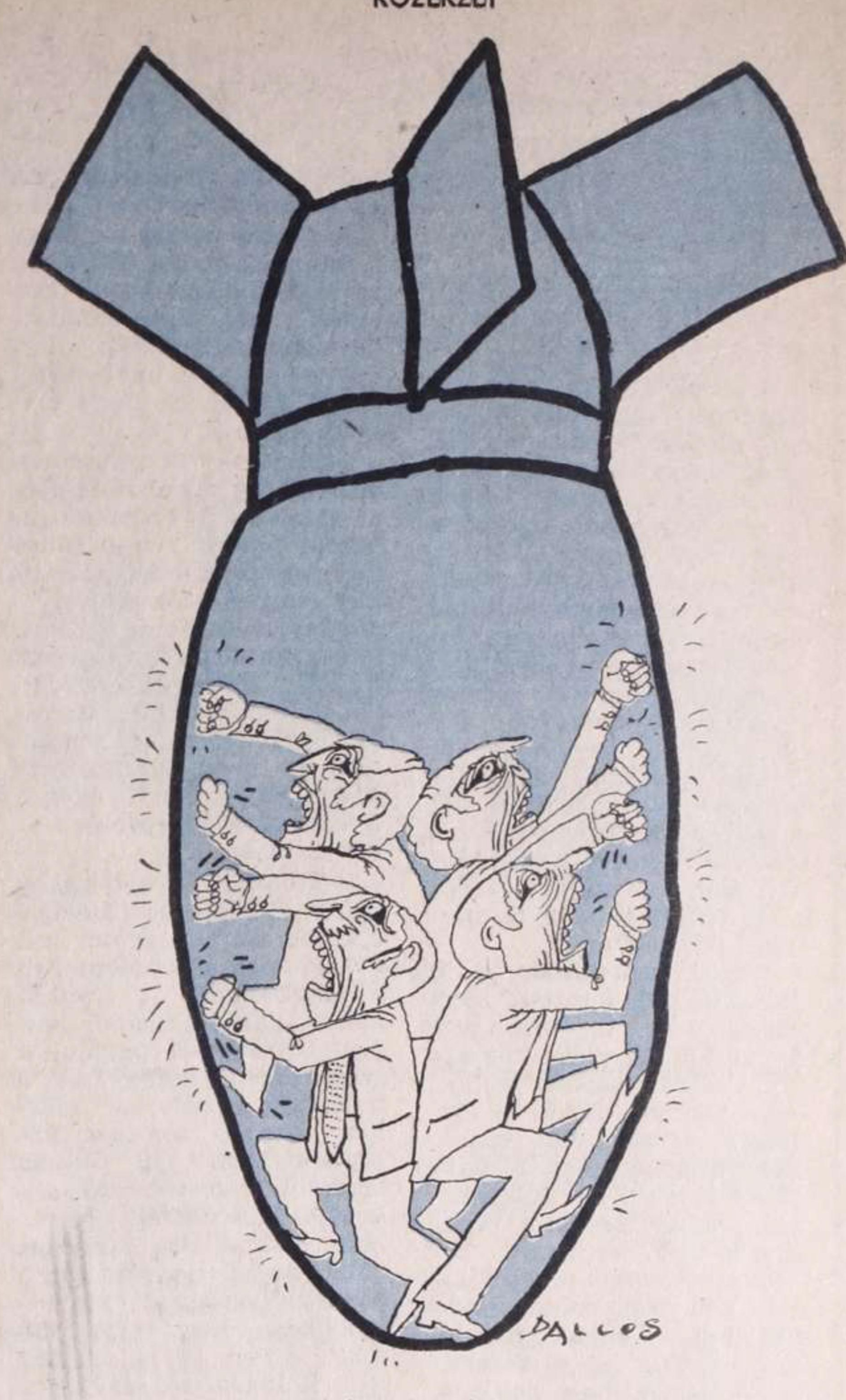

SZERVÁTÜLTETÉS

– Sajnos, nincs a frizsiderben, a szakácsnő megelőzött…

KÖZÉRZET

– Engedjenek ki!

Harc a gazzal

Kázmér Géza szeretett a pázsiton heverészni. A más pázsitján, az állam pázsitján, mert neki nem volt saját pázsitja. Addig, míg Hilda néni elhalt, s rá nem hagyta 120 négyszögöles telkét. Kázmér Géza nem akart kistermelő lenni, gyümölccsel, zöldséggel gürcölni, ezért úgy határozott, befüvesíti a telket. „Ez lesz a legegyszerűbb" — gondolta Kázmér s még nem tudta, hogy nagyobb fába vágta a fejszéjét, mint egy hatvantagú népi fafaragó tábor.

A telekszomszédok azt ajánlották, hogy szántassa fel a harminc éve műveletlen ugart. Kázmér Géza így cselekedett: az ekét húzó elkényelmesedett falusi ló azonban az erőfeszítéstől gutaütést kapott. Még a legnagyobb teljesítményű Rábatraktor motorja is leégett a kőkemény telek felszántásakor. Kázmér Géza ekkor kivett három hónap fizetés nélküli szabadságot, s kézi erővel esett neki a dudvás anyaföldnek. Kázmér elnyűtt egy tucat ásót, és hét bőrt nyúzott le a tenyeréről, mire felásta a kertet. Egy bérelt úthengerrel elsimította a talajt, és belévetette búbáját, meg hatvan kiló fűmagot. A következő tavaszon ki is zöldült a telek. Tele lett mindenféle gizgazzal, de fűszál mutatóba sem akadt.

Arra járt egy parasztember, s mondta Kázmér Gézának: „Ember, nem elég fölásni a telket, minden szál gyomot ki is köll húzgálni, mert különben jobban elszaporodik. A tarack olyan, mint a giliszta, ahány felé vágják, annyi gaz nő ki belőle".

Kázmér Gézát akkor már elkapta a feladat láza. Kilépett a munkából, s újra felásta a telket. Elnyűtt 24 ásót és 14 tenyérbőrt. De nem adta fel!

Következő tavaszra meg is lett a munkája eredménye. Olyan szépen virított a tarack, a dudva, mint a faluban senkinek sem. Kázmér Géza minden szakkönyvet összeolvasott, minden tanácsot meghallgatott, s azok szerint cselekedett. Beszórta a telkét 33 féle import és hazai gyomirtóval, sóval, benzinnel, gázolajjal, leégette a gyomot, kikapálta, elátkozta, szemmel verte, de hiába. A következő évben Kázmér Géza elnyerte a „Község leggyomosabb kertje" elnevezésű kitüntető oklevelet.

Kázmér ekkor kompromisszumra lépett önmagával. Rájött, ha háromnégy centisre levágja a gizgazt, akkor messziről úgy néz ki, mintha fű lenne. Kázmér Géza elkezdett hát gyomot nyírni. Balga módon fűnyíró ollóval esett a dudvának, mire ujjai kisebesedtek, ujjpercei lesorvadtak. Áttért tehát a sarlóra. Levágta a bokáját, a bütykét és a kalapácsujját. Megpróbálkozott a kaszával is. Ő lett a megye leggyorsabb kaszása, a kaszafenés népi mestere. Mellesleg összekaszabolta a térdét, miszlikre metélte három pár gumicsizmáját. Akkor vett egy elektromos, majd egy benzinmotoros fűnyírót. Elhasznált 600 tonna benzint és 35 ezer kilowatt elektromos energiát, de nem tudta legyőzni a gazt. Amit levágott estig, kinőtt reggelre, amit nyesett éjjel, megfialt estére.

Kázmérnak jó kapcsolatai voltak a néphadsereggel is. Nagyapja annak idején a hetes huszároknál szolgált. Protekcióval elintézte, hogy nehézpáncélosok tiporják a telkét, nehézbombázók rakétákkal lőjék a gyomot, a dudvát. De mindez hiába volt. A gyom lett a győztes.

De Kázmér Géza most sem adta fel. Beperelte telkén a gyomokat. A Kázmér kontra Dudva polgári peres ügy jelenleg harmadfokon vár határozatra. S Kázmér örömmel tapasztalja, hogy a gaz nem bírja a peres hercehurcát: kezd sárgulni és pusztulni.

Majláth László

Munkájának javítását ígéri az önállósuló Posta:

A POSTÁS EZUTÁN HÁROMSZOR CSENGET?

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Krimi) Tudom, jobb társaságban nem illik ilyennel dicsekedni, de meg kell mondanom, hogy szeretem a krimiket. Ennél jobban csak régebben szerettem őket, amikor még értettem, hogy miről szólnak. Valami megmagyarázhatatlan öröm töltött el, hogy együtt nyomozhattam a becsületben meggyűrődött ballonkabátú Colombóval egy igen kényes ügyben, s közösen derítettük ki, honnan származik a piros könyökű nő féltestvérének elrablója, s miért nem tudja az öklét a szájába venni egy majdhogynem zsemleszínű fiatalember?

Ezekkel a krimikkel még lehetett mit kezdeni, mert teljes volt a bizalmam Derrick felügyelőben és hűséges főzőtársában, Harryban; tudtam, bármi is történik, munkájukat csakis siker kísérheti, s ez, bizonytalanságokkal teli világunkban egyáltalán nem elhanyagolható szempont. Colombo és Derrick még főállású rendőrök voltak, csakúgy mint Charlie három, szabadnapos lepedőakrobatához hasonlítható angyala, de a házát apránként építgető Petrocelli már ügyvéd, a legújabb televíziós sztár, Mike Andros pedig egyenesen a mi köreinkből került ki, hiszen újságíró. Talán ez a dilettantizmus az oka, hogy a mai bűnügyi sorozatok teljességgel áttekinthetetlenek, a közepes felfogású néző még a szereplők nevét sem tudja megjegyezni, arra pedig még halvány reménye sem lehet, hogy megértse: hogyan került Majerné nagyothalló-készüléke a frissen vásárolt mélyhűtőbe és ez az egyébként sajnálatos tény milyen szerepet játszott az ifjabb Schön viselt dolgaiban és fogfájásában?

A fontos persze az, hogy a felügyelő tudja. Különben is, már említett korunkban annyi megmagyarázhatatlan dolog történik, miért éppen egy bűnügyi történettől várjuk el, hogy érthető legyen?

(Ajánlatok) Böngészem a műsorújság szombat délutáni ajánlatát és örömmel fedezem fel, milyen parádés szereposztásban játsszák az Egy csók, és más semmi... című filmet. Tolnay Klári, Páger Antal nevét is olvashatjuk a főszereplők között, ám ez utóbbit hiába keressük a képernyőn. Hacsak nem az ő nevén játszotta Jávor Pál a fiatal ügyvédet azzal a jellegzetes Jávor-bajusszal...

S miközben tovább lapozgatom a Rádió és Televízió újságot, azt latolgatom, mit nézzek meg a Szombat Esti Filmkoktélból? A Szélhámosok parádéja című lengyel tévéfilmről például a következőket tudom meg a műsorajánlatból: *az 1932-ben játszódó történet középpontjában egy francia kisváros, Labrit kiváló sakkozója, Renauld áll.* Ha valami, akkor ez hiányzott idáig az életemből; már előre boldogsággal tölt el a lehetőség, hogy egy több mint ötven évvel ezelőtti francia kisváros kiváló sakkozóját a középpontban láthassam.

Lelkesedésemet csak tovább fokozza, hogy késő estére egy amerikai tévéfilmet ajánlanak, melyről annyit lehet előre tudni, hogy *Spencer Brydon a polgárháború alatt hagyja el Amerikát és csak harmincöt évvel később tér vissza. Egy egészen más New York fogadja, mint amilyent otthagyott.* Ki hitte volna, kiáltok fel, csak úgy magamban, mert tíz óra már elmúlt és ilyenkor már a véleményeket is halkabban illik megfogalmazni. Nem nézem meg ezt a filmet, hiszen még soha életemben nem láttam New Yorkot, így valószínűleg változásai sem érdekelhetnek igazán.

De vajon szánják-e élemtemből húsz percet a Nagyobb lépést mester! című szovjet filmre? Igaz, Suksin műveit szeretem, de véglegesen csak a műsorajánlat elolvasása után döntök. Ebben ugyanis szóról szóra a következő áll: *A vidéki orvos alakjában az író általános igazságot igyekszik megfogalmazni hétköznapjainkról.* Se több, se kevesebb. S ha valaki még ezek után sem töri magát, hogy megnézze ezt a szovjet filmet, magára vessen: élhet akár száz évig is, mégsem fog megtudni általános igazságokat hétköznapjainkról.

Sőt, ha ennyire közönyös, tán még ünnepnapjainkról sem.

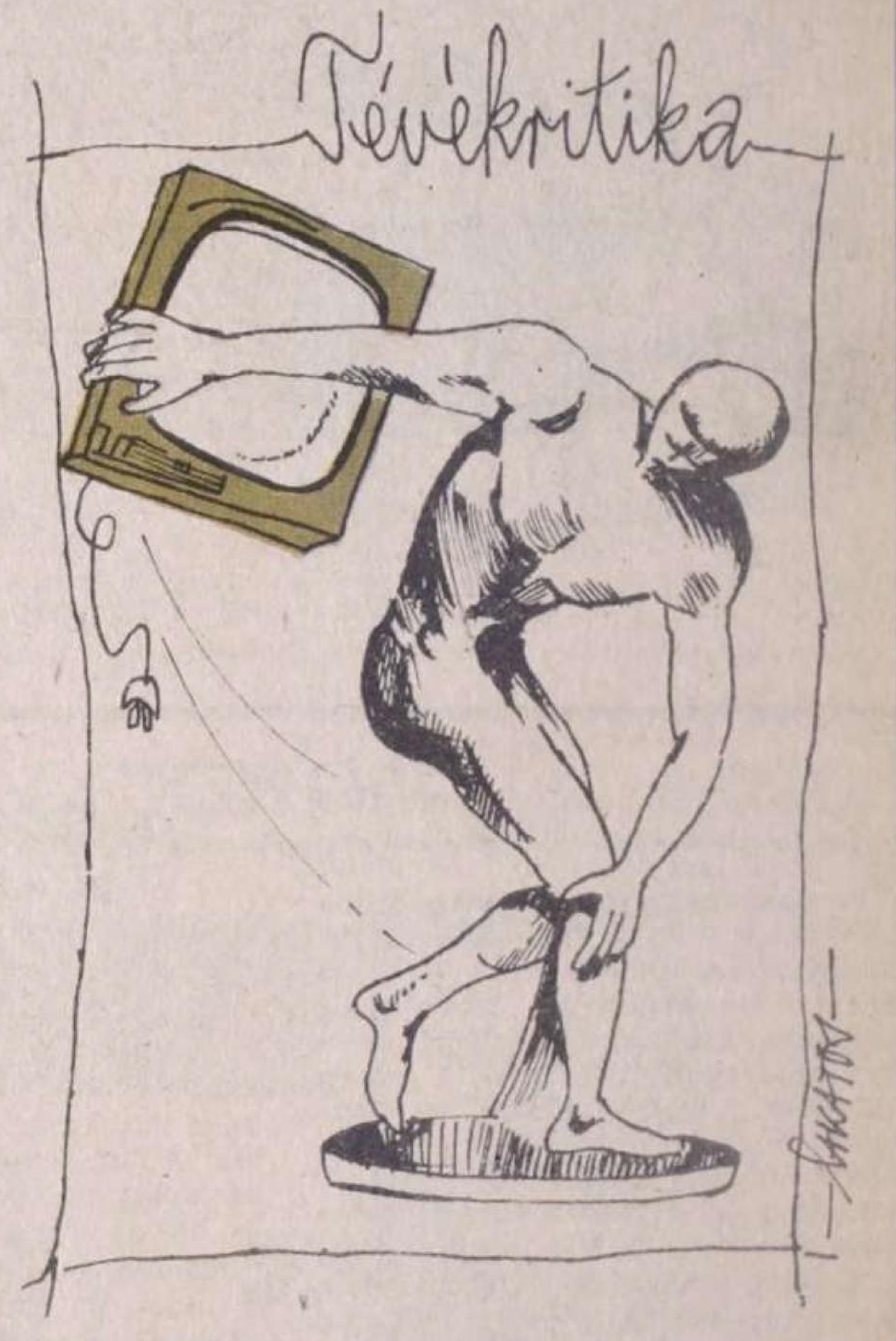
(Nívódások). Ugyancsak a műsorújság közli a nívódíjasaink tekintélyes terjedelmű névsorát. Megvallom, egy darabig számoltam a neveket, de 97-nél bárányok és elefántok jelentek meg szemeim előtt, ezt követően pedig elaludtam. A díjazottak számát így saját, egyáltalán nem tudományos módszereimmel mintegy 250-re tehetem, s csupán azt nem tudom, volt-e az elmúlt évben ennyi nívós műsor a televízióban? Ha a tévénézők felháborodott hangú leveleire és saját, meglehetősen esetleges tapasztalataimra gondolok, azt kell válaszolnom: nem.

Persze, tudom, a tévénéző sem tévedhetetlen, s még azok sem nézhettek meg minden műsort, akik szabadidejük nagyobb hányadát a képernyő előtt töltik. Mindössze az nem világos, hogy hazai tévéműsorokon edződött felnőtt lakosságunk miféle hatodik érzékkel rendelkezik, hogy éppen a nívódíjas műsorokat nem látta?

Föld S. Péter

CSALÁDI KÖR

Szandokán Budapestre jön:

VAJON MIÉRT? FŐZŐCSKÉZNI VAGY SZÖVETSÉGI KAPITÁNYNAK?

ALKALMASSÁGI VIZSGA

ÚTLEÍRÁSOK KÖNYVE

Mit nehezebb elviselni vakációban:

A diákoknak az üzemi munkát, vagy az üzemi munkának a diákokat?

STATISZTIKAI FEGYELEM

– Élet vagy vagyon elleni bűntényt akar végrehajtani?

NYÁRI GYAKORLATON

– Nem figyelsz, Takács, aztán majd nem tudod, hogy honnan kell sört hozni!

Barátságos várakozás

Doktori értekezésem témája, hogy a fél életünket várakozással töltjük el, de tegyük ezt szebbé és barátságosabbá, ha lehet. Mert, ugyebár, mégiscsak szörnyű, amikor valakinek begyullad a foga, és Beethoven V. szimfóniája helyett a fúrógép zaját hallja az orvosi szobából, miközben egy szakmunkás a rendelőintézet falát javítja egy kőműveskalapáccsal és egy félméteres vésővel.

Ezért a fogorvosi várószobákban a jajgató betegek helyett álomkórt okozó cecelegyek repkedhetnének a levegőben, miközben egy lengén öltözött női madrigálkórus altatódalokat énekelne, s akinek ez sem elég, az fülhallgatón keresztül bekapcsolódhatna a levelibékák tartásával foglalkozó tudományos konferenciába, amitől a legkampósabb foggyökér is magától kilazul.

Más orvosi várakozó helyiségekben tarka tollazatú szajkó szállhatna a neuraszténiások vállára, s szajkózná, hogy: nem félünk a farkastól, nem félünk a doktor bácsitól, mert az én vagyok. A másféle betegeket pedig a takarítónő csiklandozhatná várakozás közben egy tollseprűvel, mivel a nevetés jó hatással van a görcsre és a szervezet nedveire.

A tanácsi várakozást egy nagy játékszobával lehetne barátságosabbá tenni, ahol a felnőttek kapnának egy csomó építőkockát, melyekből olyan lakást és házikót építhetnének maguknak, amilyet csak akarnak. Aki a várakozási idő alatt a legszebb palotácskát építi magának, azt az adócsoport vezetője jutalmul megsimogatja és megpuszilja.

Az ügyvédi irodákban a válóperes férfiak gyönyörű hajasbabákkal játszhatnának, amíg várnak; a válóperes nők pedig a szaúd-arábiai hercegek fényképeit nézegethetnék egy nagy albumban.

A rendőrségen való várakozás is sokkal meghittebbé válhatna, ha a folyosón egy meseautó makettje állna, s az ember bedughatná fejét a kivágott lyukba, hogy a tréfás fényképész olyan fotót csináljon róla, mely nem jó az útlevélhez, de a családtagok nagyon örülnének neki.

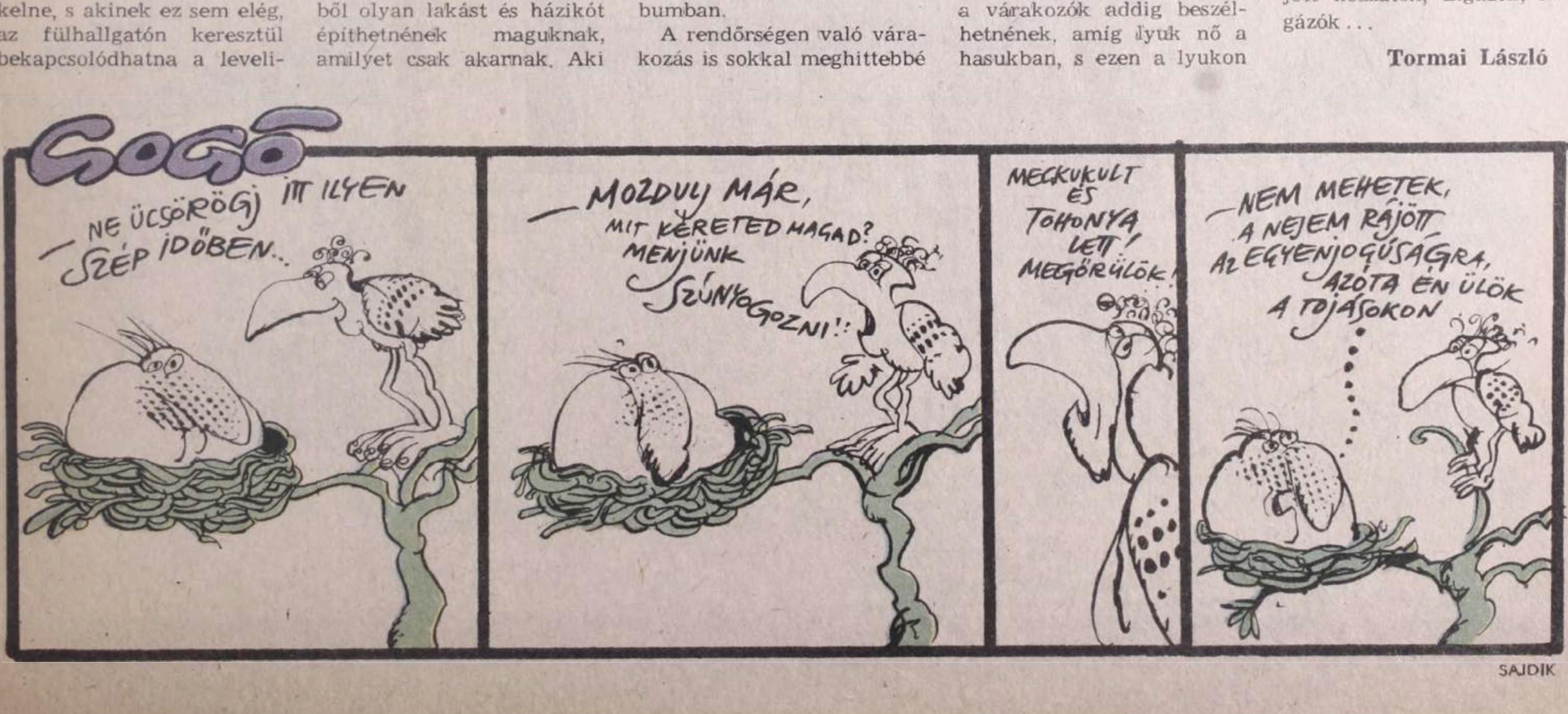
Az igazgatói várószobákban egy szónoki emelvényt kellene rendszeresíteni, ahol a várakozók addig beszélhetnének, amíg lyuk nő a hasukban, s ezen a lyukon úgy kirepülhetnének a vállalattól, hogy az nem is fáj nekik.

Az OTP-fiókokban olyan vetélkedőt szervezhetnének a várakozók között, hogy mindenki kap egy kalapot, amit maga elé tesz a földre, s akinek először telik meg a kalapja aprópénzzel, az egy órán keresztül játszhat a kamatlábakkal.

Az Ibusz irodákba a Vidám Park erdei útvesztőjét kellene beépíteni, ahol a várakozók, a sorban állás közben, találkozhatnak a jetivel, a Loch Ness-i szörnnyel, a maláji tigrissel és a Lánchíd kőoroszlánjaival.

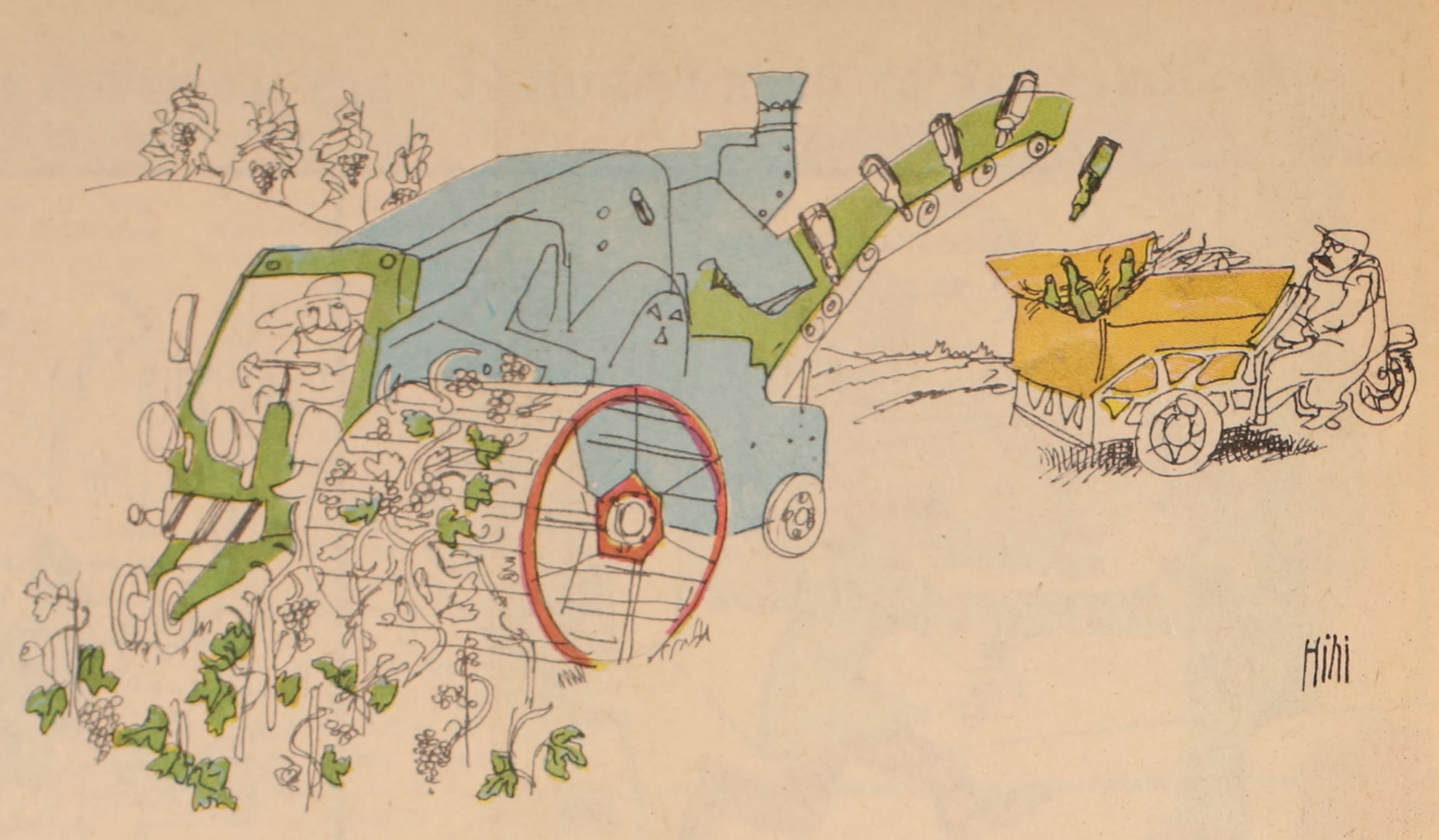
A vasúti várótermekben műhó hullana a várakozók fejére, miközben a hangosbemondó azt énekelné: mennyből az expressz, megjött hozzátok, ingázók, ingázók...

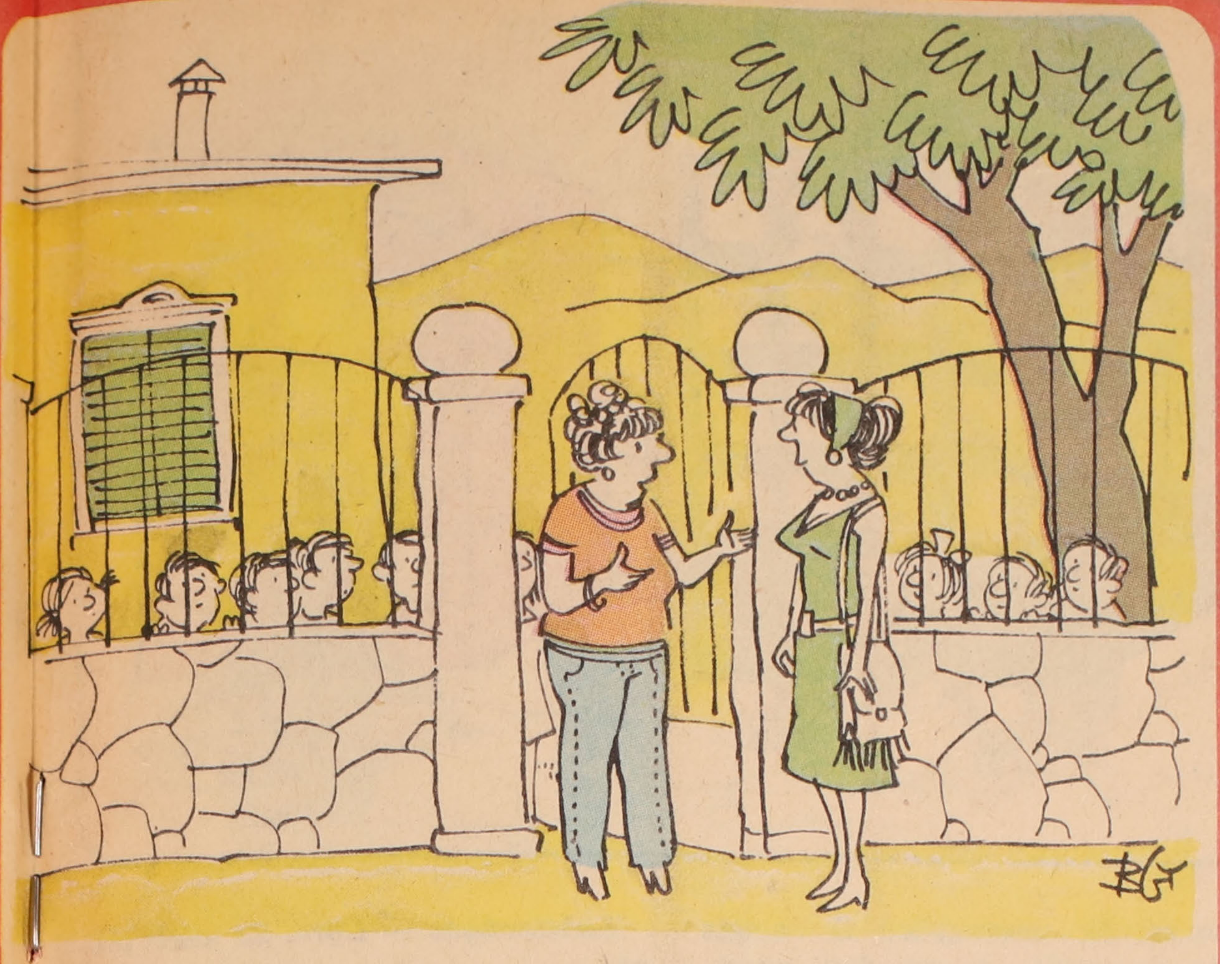
Tormai László

KI MINT ARAT...

BORKOMBÁJN

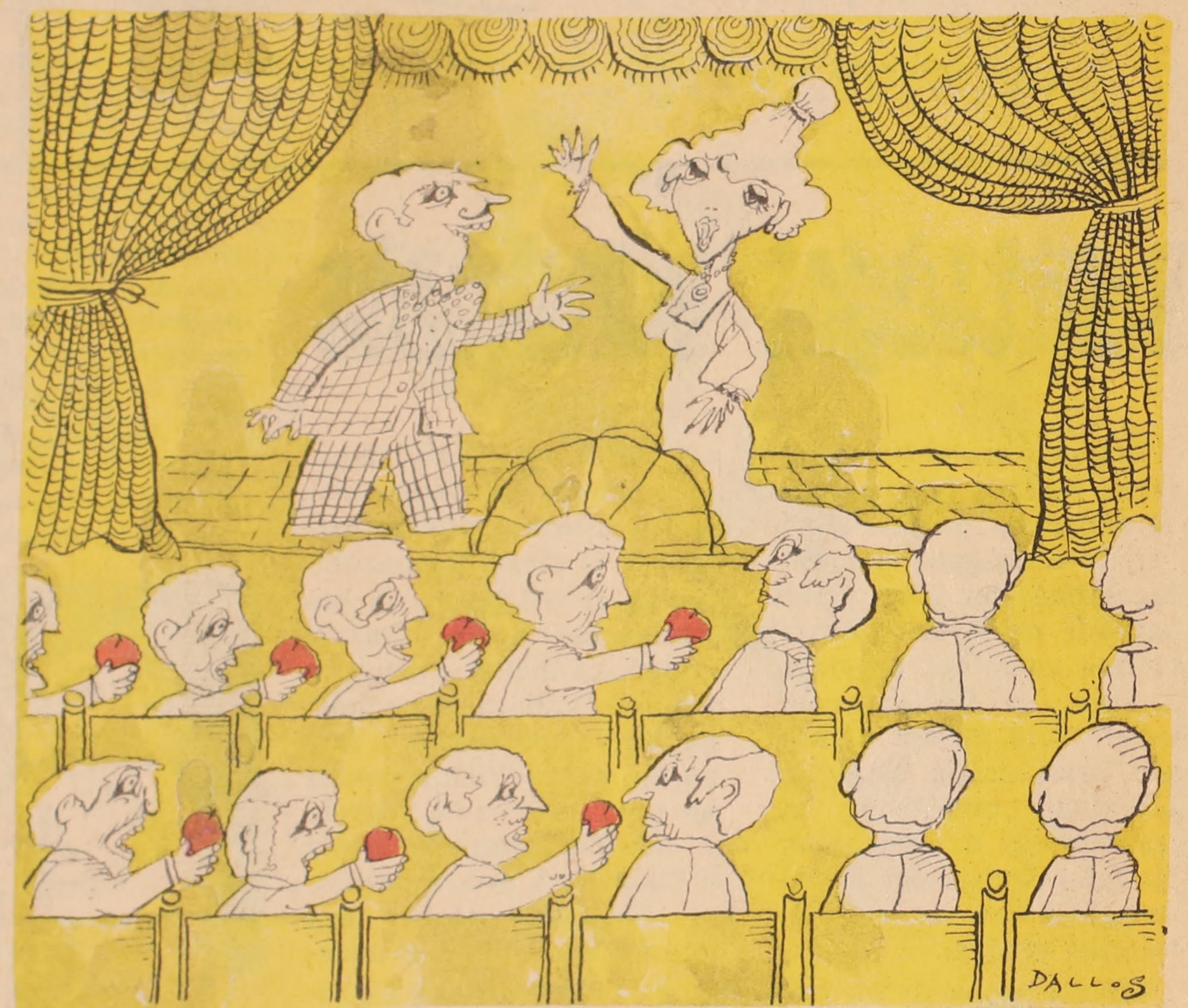

– Olyan rossz adottságú a telkünk, hogy csak emberpalántákat lehet rajta nevelni.

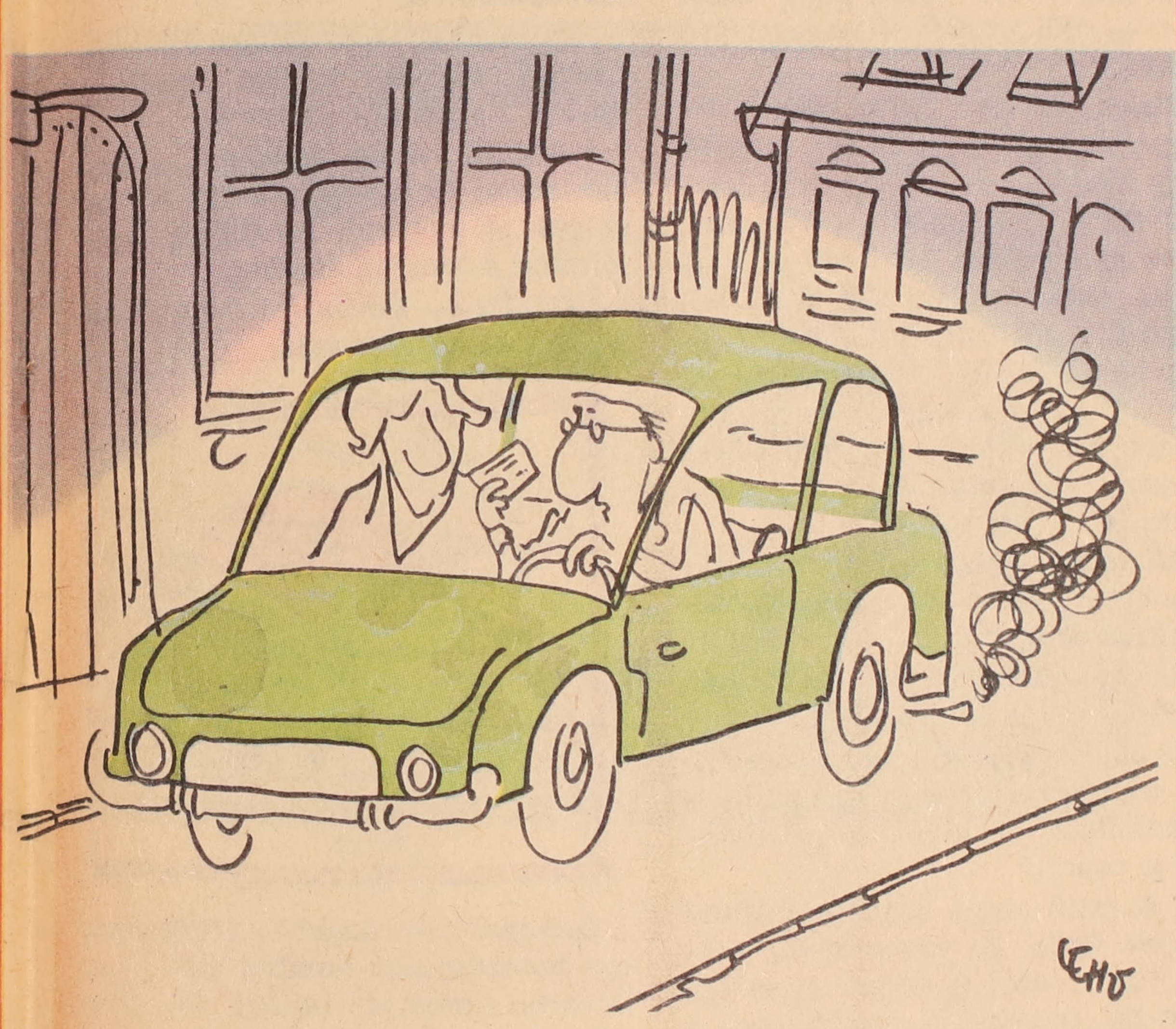

– Én még kézikaszával arattam, a fiam már kombájnnal, az unokám már gitárral...

– Add tovább a paradicsomot!

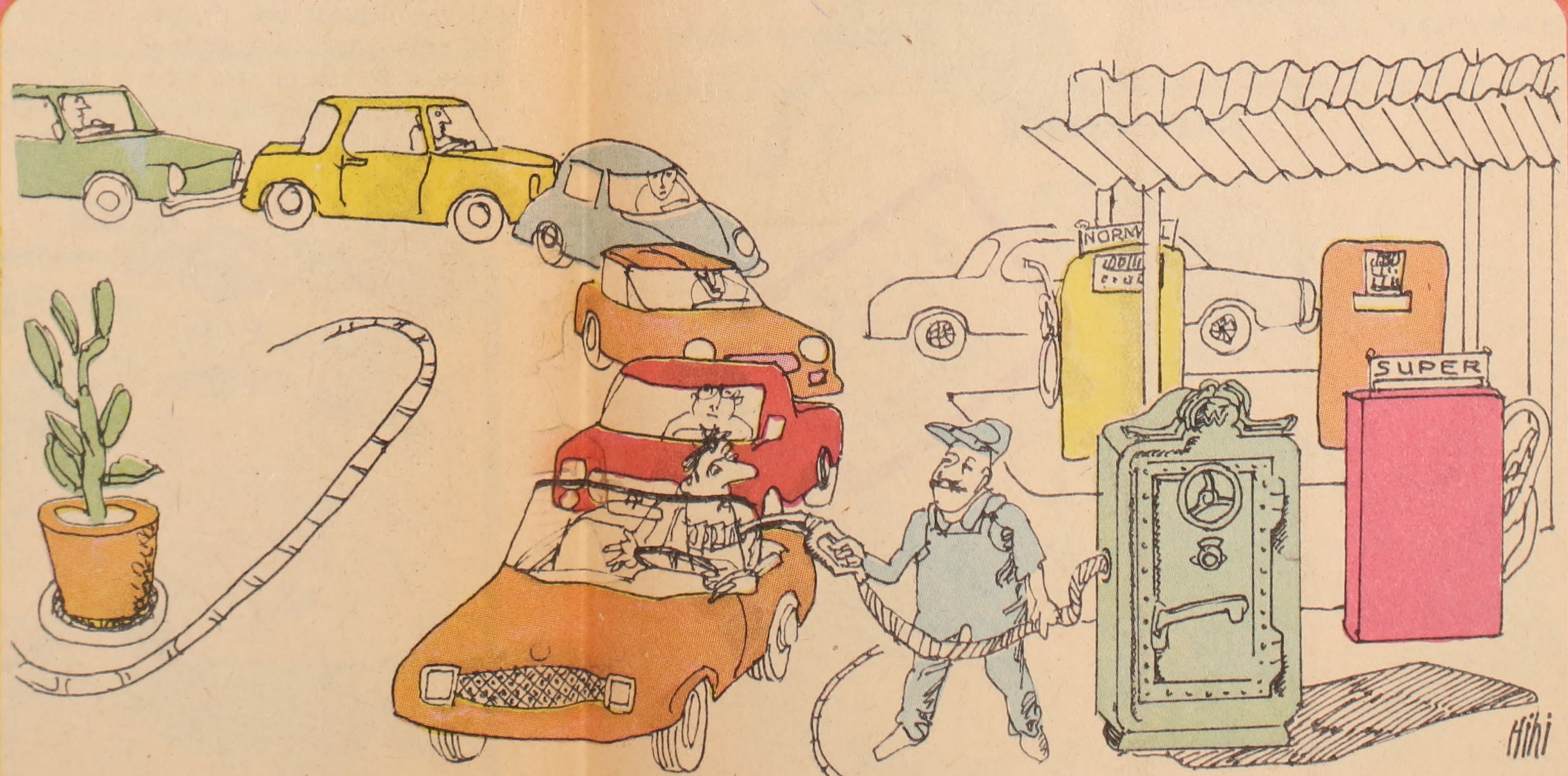
NÉVJEGY

– Neked nem gyanús, hogy a Kerepesi út 15 000-ben lakik az autószerelő, akihez megyünk?

– Ezt is elkapta a gépszíj!

MILLIOMOS MAROKSZEDŐK

Olvasom, hogy utazási irodáink most testet üdítő és lelket vidító falusi munkára invitálják a tőkés nyugat fogékony pénzembereit. Ha minden igaz, nemsokára kapitalista kaszások és milliomos marokszedők dalától lesz hangos a tejjel-mézzel hullámzó magyar róna. Ez óriási dolog, hiszen a kiskatonák csak elvégezték, a turisták viszont még fizetnek is érte, hogy elvégezhetik, amíg a helybeli agrárlakosság jövedelmezőbb és kevésbé fáradságos foglalatosság után néz, vagy elmegy széldeszkázni Füredre.

A jelenség mellesleg merőben új történelemszemlélet kialakulását is lehetővé teszi és Nemeskürty István jól teszi, ha nagyon figyel.

Birtokunkban van ugyanis egy korabeli levéltöredék.

„Biharkeresztes, 1242. március 19. Hazánkba visszatérve forró baráti köszönetünket nyilvánítjuk a felejthetetlen napokért, amelyeket az önök gyönyörű országában töltöttünk. Örömünkre szolgál, hogy vállalásunkat teljes mértékben teljesítettük. A maradék termést azért perzseltük fel, hogy kedves vendéglátóinknak azzal se legyen gondjuk. Tartós hálával, Batu kán. Utóirat: dietétikusaink véleménye szerint a nyírfakéregből sült kenyér ízletes, laktató és kalóriadús táplálék."

Hogy a megmaradt magyarok erre sem járták el a Kán-kánkánt, az csak egyvalamit bizonyít. Hogy nekünk már akkor sem volt semmi elég jó.

És 1526. augusztus 29-én felzendült az ősi munkadal a mohácsi búzatábla szélén:

„Aki legény, jöjjön velem kaszálni,
Nem kell mindig a lányokkal cicázni..."

Jó, ez így önmagában persze nem remekmű, de törökül sokkal jobban érvényesült.

Amikor aztán a cséplésen is túl voltak, Szapolyai János átkelt a Tiszán és elszámolt a részesaratókkal. Egy zsák korpát adott át Ibrahim nagyvezérnek:

— Itt van ni, osszátok háromfelé.

Szinkrontolmács sajnos nem volt a közelben, nyelvi nehézségek léptek fel, s így a korpa helyett tévedésből az országot osztották háromfelé.

A jövő természetesen sokkal bíztatóbb.

Ül például Karim Aga Kán, a sokszoros olajmilliárdos a malibui luxushotel kristálykék uszodájának a partján. Elegánsan őszülő halántékán megcsillan a lila párákban búcsúzó kaliforniai napsugár. Elefántcsont fogsorán még inkább. Kezében pohár borostyánszínű itallal. Jobb térdén három szőke szexbomba, bal térdén négy bronzbarna s a nábob mégsem nyugodt.

— Mi történt? — mondja. — Hol vannak a többiek? Hol van Porfirio Rubirosa, az argentin marhakirály? Hol van Telemachos Krisztopulosz, a görög hajómágnás?

— Elkéstél egy brossúrával, Karcsi — kacag a szőke szexbombák egyike. — A rendet vágják Magyarországon.

Karim Aga Kán tűnődve emeli fel a poharát, furcsa reflexek villannak remekbe szabott profilján.

— Az ördög vigye el őket — sóhajtja. — Ezek aztán tudnak élni.

Aztán Krupp von Hohenzollern, a rajnai acél gazdája szisszegve hasal az orvos díványán.

— Kétségkívül lumbágó — ámul a professzor. — Csak azt tudnám, mitől?

— A kaszálástól, Herr Hofrat — mondja a páciens. — Fizető vendégmunkás voltam a magyaroknál. Maga el sem tudja képzelni, milyen jót arattam Kiskunbödöge határában. Hja, a munka, mein lieber, a munka...

— Munka? — csodálkozik a professzor. — Az meg micsoda?

Áll a zászló, hogy megtanítjuk a kapitalistákat dolgozni.

Az is valami.

Ha már mi nem tanulunk meg tőlük...

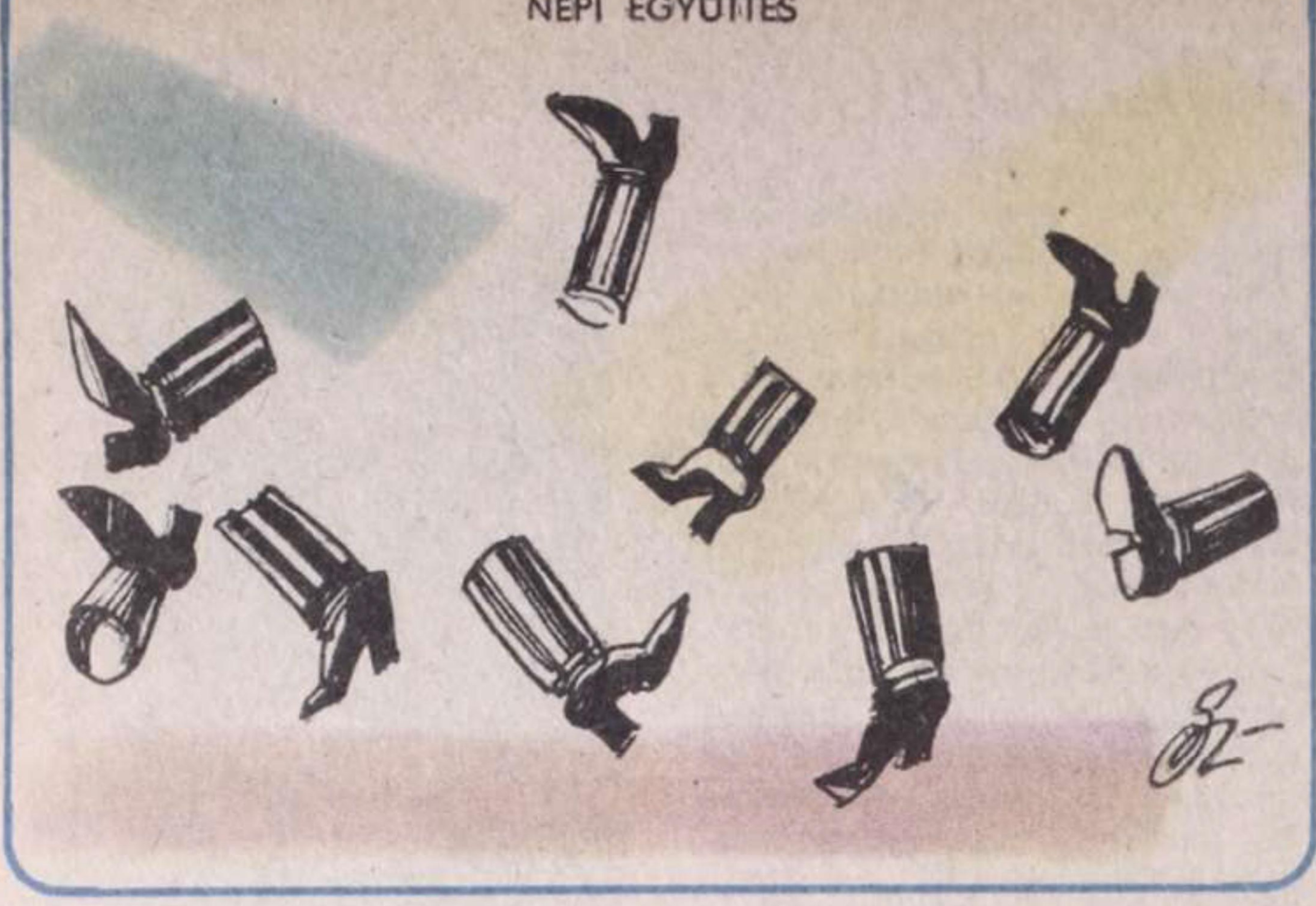
Peterdi Pál

KARINTHY-GYŰRŰVEL

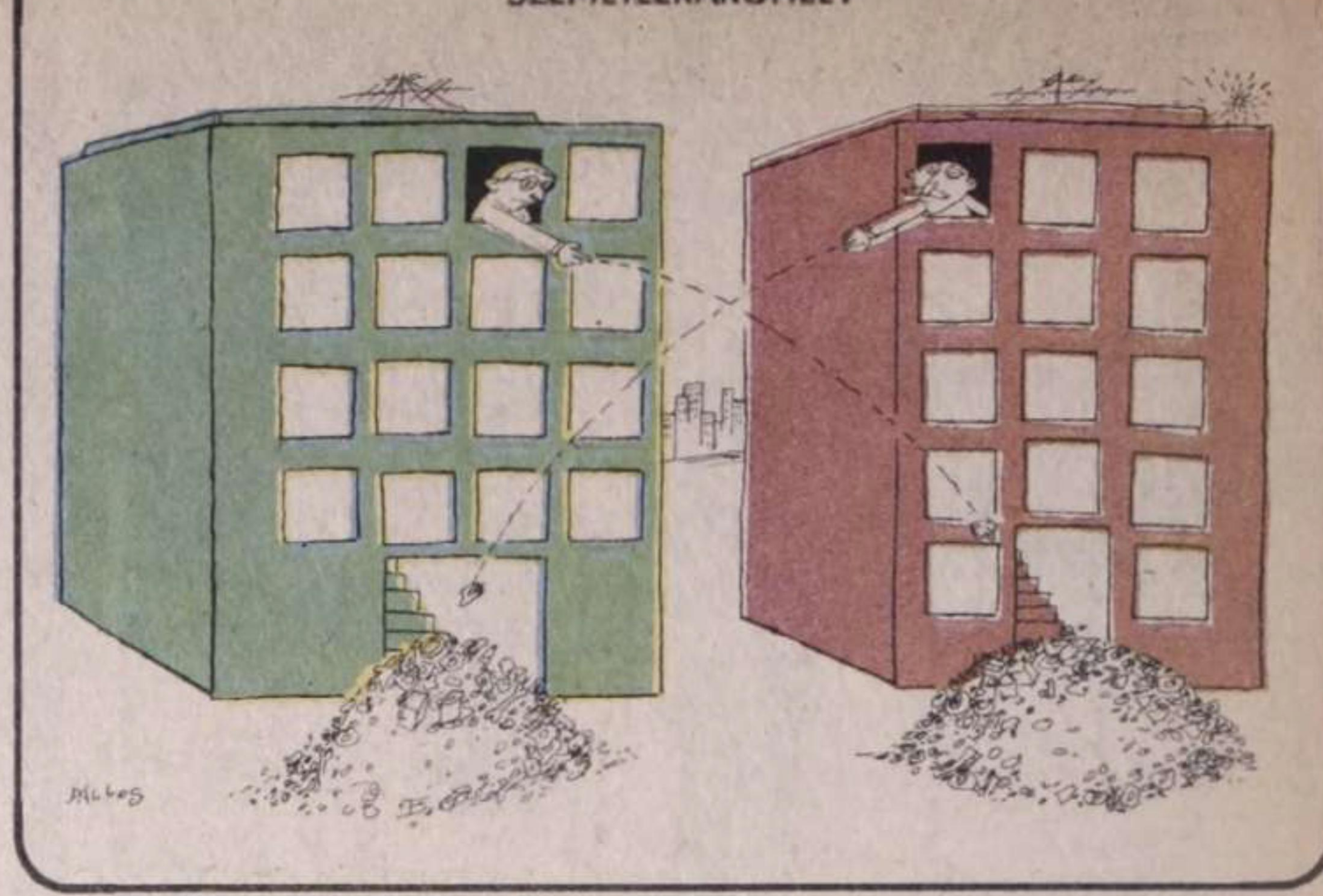
jutalmazta a Magyar Rádió elnöksége munkatársunkat, Peterdi Pált, a rádió kabaréműsoraiban nyújtott, több éves kiemelkedő tevékenységéért.

Gratulálunk!

NÉPI EGYÜTTES

SZEMÉTLERAKÓHELY

KÉT VILLANÁS

SZABADSÁG — TÓLIGON

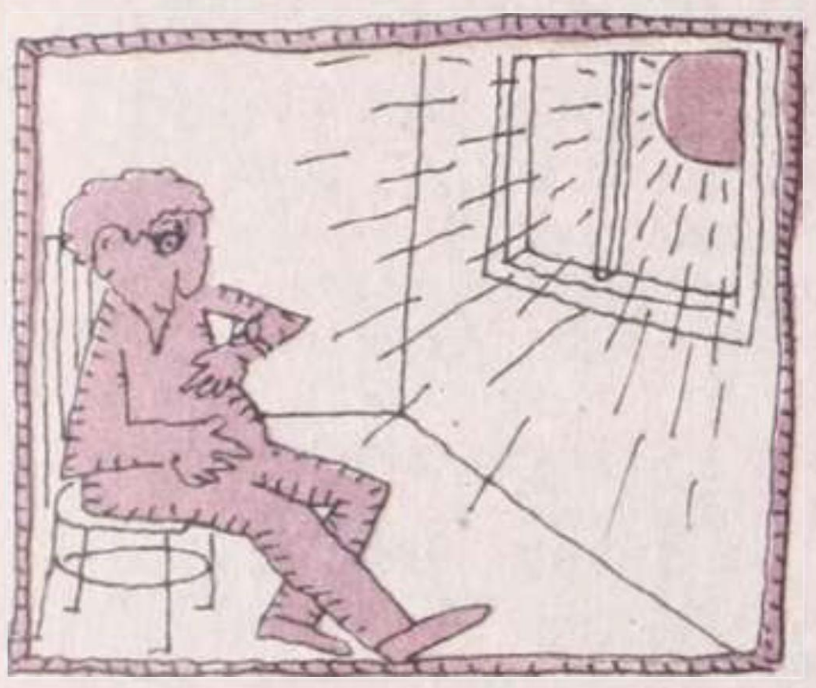
— Hová megy szabadságra? A Balatonra?

— Nem. A Gelkára.

— Hová?

— A Gelkára. De nemcsak oda megyek. Megyek Javszerre is. Tanácsra is, Tükerre is. Hűtőszekrényre is. Televízióra is. Bútorra is.

— Nem értem. Ezek üdülőhelyek?

— Úgy is lehetne nevezni. Megmagyarázom. Elromlott a mosógépem. Megcsináltatom. A Gelka kijön, de tólig. Nyolctól háromig. Erre kell egy nap. Hozzák a tüzelőmet. Erre is kell egy nap. A tanácsra is kell egy. Hűtőszekrényt is akarok venni. Hazaszállítják. Tólig. Újabb egy nap a szabadság terhére. Tévét vásárolok. Egy nap. Tólig. Kell egy új könyvszekrény. Az nem tólig, hanem tőlig. Kilenctől négyig kell silbakolni. Megint egy nap szabi.

— Az egész szabadságát tóliggal tölti?

— Majdnem az egészet.

— Hiszen ez borzasztó.

— Mi ebben a borzasztó? Szerintem remek.

— ???

— Aki elutazik a Balatonra, vagy külföldre, elkölt egy csomó pénzt. Én viszont ezen a pénzen javíttatok, vásárolok, beruházok. Megmarad a pénzem, egyben nincs gondom hová menjek szabadságra.

DALOL A KÖZÜLETI

Nekem nem kell sok ahhoz, hogy érzelgős legyek. Cigányzene sem kell. Chopin etűd sem. Még az sem, hogy egy szőke lány a szemembe nézzen.

Elég ha én nézek bele. A telefonkönyvbe. A közületibe. Az angyalát!

A telefonkönyv, a közületi, dalol. Pedig nem költők költötték, nem zeneszerzők szerezték! S mégis mély érzelmek, megrendítő tragédiák, groteszk komédiák bújnak meg tömör mondatai mögött. A tartalomjegyzékben. Az utolsó előtti oldalon. Vagy felül, a belső oldalakon. Már az se rossz, hogy: *Bábfilm — Bükkvidéke.* De most jön a java.

Bizományi — Bölcsődék. Otthagyták a gyereket. Vagy eladják vagy nem?

C. ITOH CO. LTD — Cukrászda. Titok és sejtelem. Mi lehet az a C. ITOH, ami ráadásul CO, sőt LTD, aztán átmegy Cukrászdába.

D. betű. Dabasi — Dürer. Ez meg egy olyan, mint egy Örkény egyperces főszereplője. Dabasi-Dürer Alfonz nyugalmazott hadtáp alezredes.

Állategészségügy — Ámor ... Aki Ámor rabja lesz, forduljon az Állategészségügyhöz.

Centrum-Luxus — Cipőjavító. Ahelyett, hogy kicserélnék.

Ez akár vezércikk címe is lehetne a megyei lapban: *Ébresztő — Ezüstkalász....* Ideje, hogy elvessék a repcét!

A G betű csupa báj: *Gabi-Mami — Gül Baba.* Ez egy aranyos család. Gabi meg a Mami szerették egymást, frigyükből megszületett a kis göndör, pufók baba, a Gül.

Hegyalja — Hibabejelentés ... Vizezik a tokajit!

Kábel- és — Kürt. Színdarab. Mint a Kaviár és lencse.

Labdarúgás — Lyra. Ez azért túlzás.

Ma chérie — Művirág. Ez jól összejött. Hanem a következő! Ha nem tudnám, hogy véletlen, azt hinném, provokáció: *Nácizmus — Numizmatikai!*

Szabadföld — Szülésznőképző. Szabad földön, szabad hazában, szabad szülésznőt képezni.

VASÉRT — Vendéglátás... Akinek olyan az étvágya, hogy a vasszöget is megeszi, forduljon bizalommal a vendéglátáshoz.

VOLÁN — Vörös Postakocsi. Az utóbbi pontosabb volt.

Zsibárus — Zsiráf. Elképzelek egy hosszúnyakú handlét, amint az udvaron kiabálja: bútort, használt ruhát, zsiráfot veszek! Vagy aki nem kiabál az udvaron, hanem a hosszú nyakával csak úgy beszól a negyedik emeletre.

Novobáczky Sándor

SPORTOS ASSZONYKA

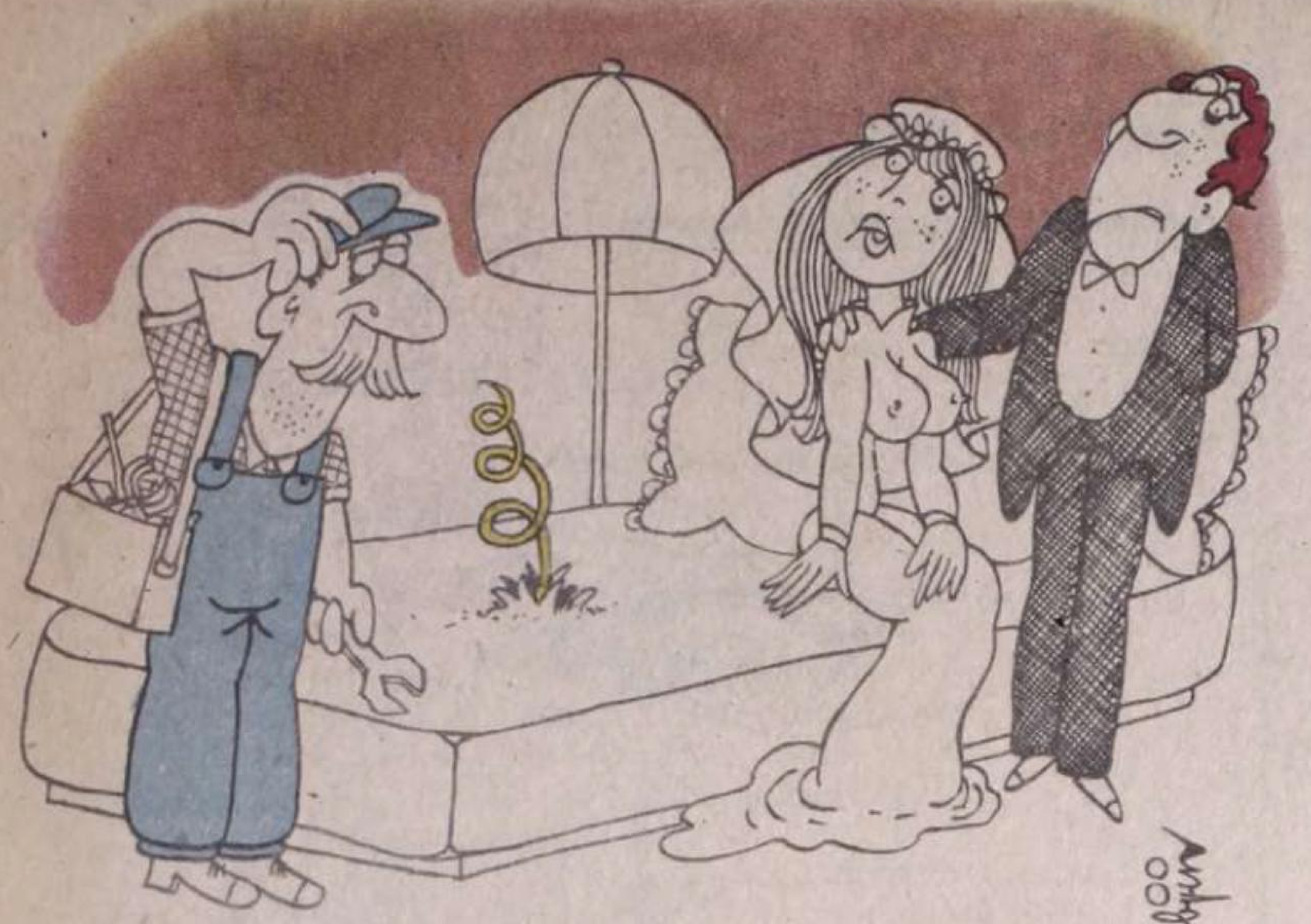

— Nem elég, hogy aerobikra jár, most már görkorcsolyázik is...

FEKETE HUMOR

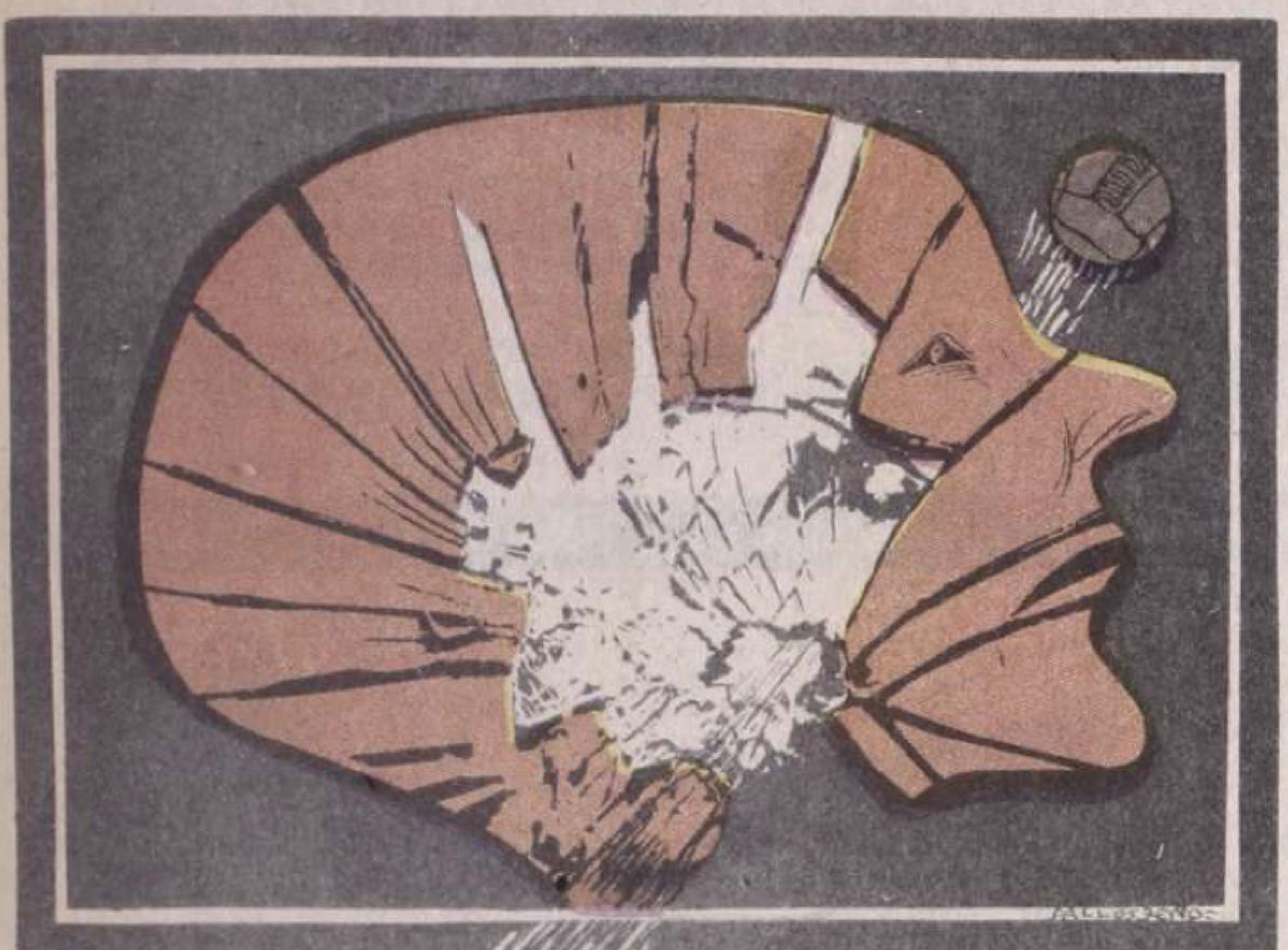
— ... és akkor minden erőmmel ebbe a táblába kapaszkodtam...

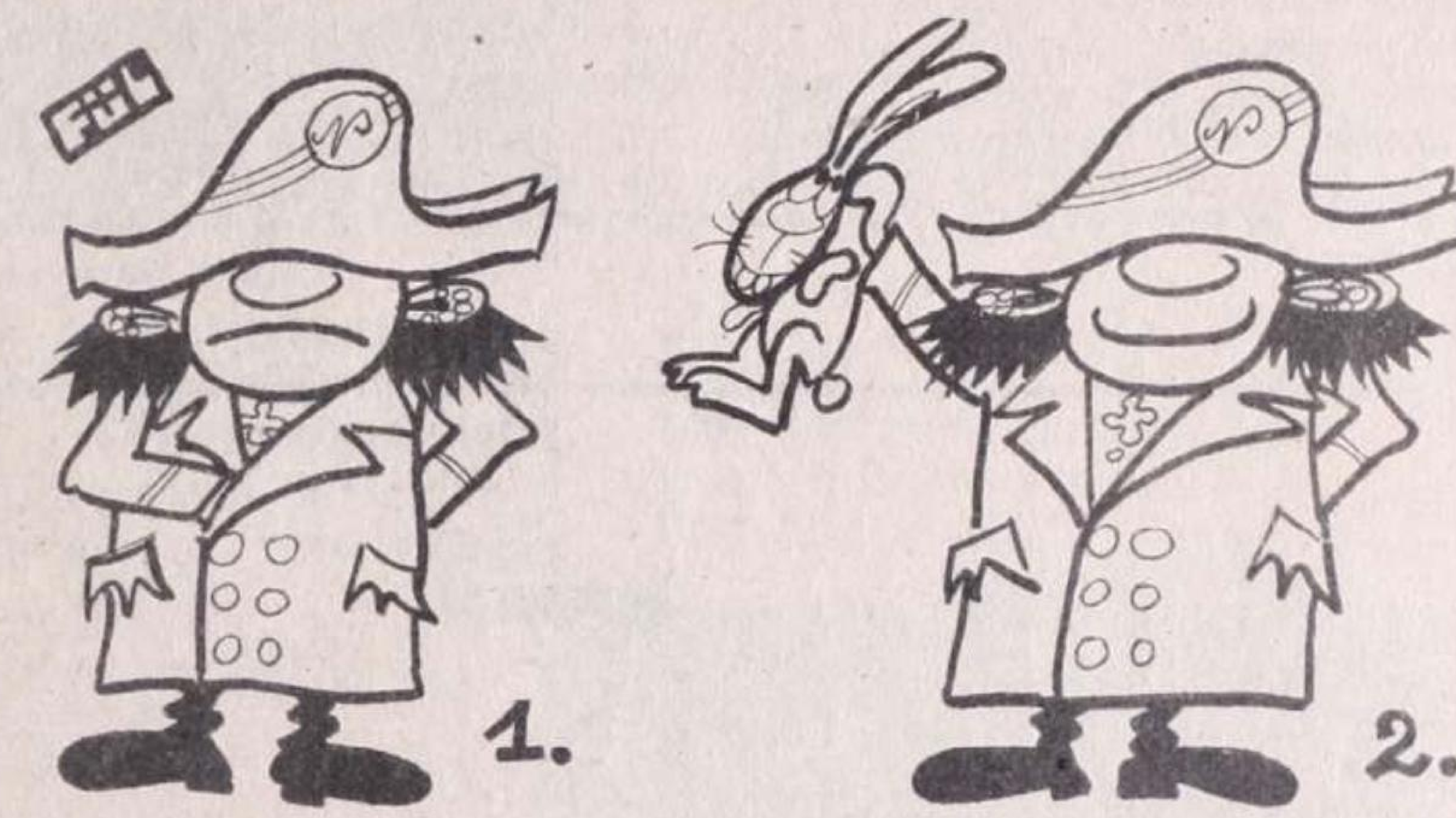

BIZARRRR

BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS

Árhatóságaink — igen nagy tapintattal — megvárták, amíg elmúlik a Magyar Nyelv Hete, s csak azután rukkoltak elő a fagylaltárak rendezésével.

Ez az időszak egyébként egybeesett az igazi fagylaltszezon kezdetével is; s ez nyílt árpolitikánk bizonyítéka. Burkolt áremelésről tehát szó sem volt, hol vannak már azok az idők, amikor suttyomban, szomorú télelejí napokon emelték fel az úszógumik árát!

Az áremelés indokaira egyébként már nem is nagyon emlékszem, bizonyára a világpiaci árak gyűrűztek be ismét, vagy a fagylalt alapanyaga stratégiai árucikké vált, esetleg a hazai fagylaltgyártáshoz elengedhetetlenül szükséges szalmonella világpiaci ára növekedett jelentősen.

Hogy a fejlődés dialektikáját nyomon kísérhessük, nem árt egy kis történelmi visszatekintés.

A felszabadulás után a fagylalt az egyszerű dolgozók számára is hozzáférhető csemegévé vált. Ebben az időben egy gombócot 50 fillérért adtak, ami igen méltányos ár volt. Meg is ugrott a fogyasztás; az egy főre eső nyalnivaló mennyisége tekintetében nem maradtunk el a környező szocialista országoktól, sőt egyes években alaposan le is pipáltuk őket.

Ezután az egy egységnyi fagylaltgombóc ára 1 forintra rendeződött. Igaz, állítólag ezekben az években kezdtünk el nagyobb kanállal enni.

A fagyi árának 1,50-re való felemelése már nem lepett meg senkit, hiszen olyan időben történt, amikor a magyar állampolgár már nem a fagylaltospultnál, hanem a benzinkutaknál tanulta meg Csikós Nagy Béla nevét.

Hanem ez a mostani, újabb 50 filléres áremelés azért merőben különbözött a többi rendezéstől! A fagylaltipari illetékes ugyanis — aki a rádióban hosszasan elemezte az áremelést — bejelentette: hohó, nem eszik olyan forrón a kását! (A vájtfülű rádióhallgatók erre megrohamozták a közértek rizskészleteit.) Szóval elmondotta, hogy a fagylaltgombóc árának két forintra való felemelése korántsem kötelező, hanem pusztán csak lehetőség a fagyikereskedelem számára.

Hát bizony, jó volt ezt hallani! Vége van már réges régen a piaci mechanizmusokba való nyílt, állami beavatkozásnak, a direkt gazdaságirányításnak. E nagyszerű jelenség mellett valójában már eltörpül az a tény, hogy a kereskedelem ma még nem elég érett arra, hogy kihasználja a rugalmas árpolitikából adódó, szinte korlátlan lehetőségeket, így aztán — pusztán rossz beidegződésből — automatikusan mindenhol felemelték a fagyigombócok árát.

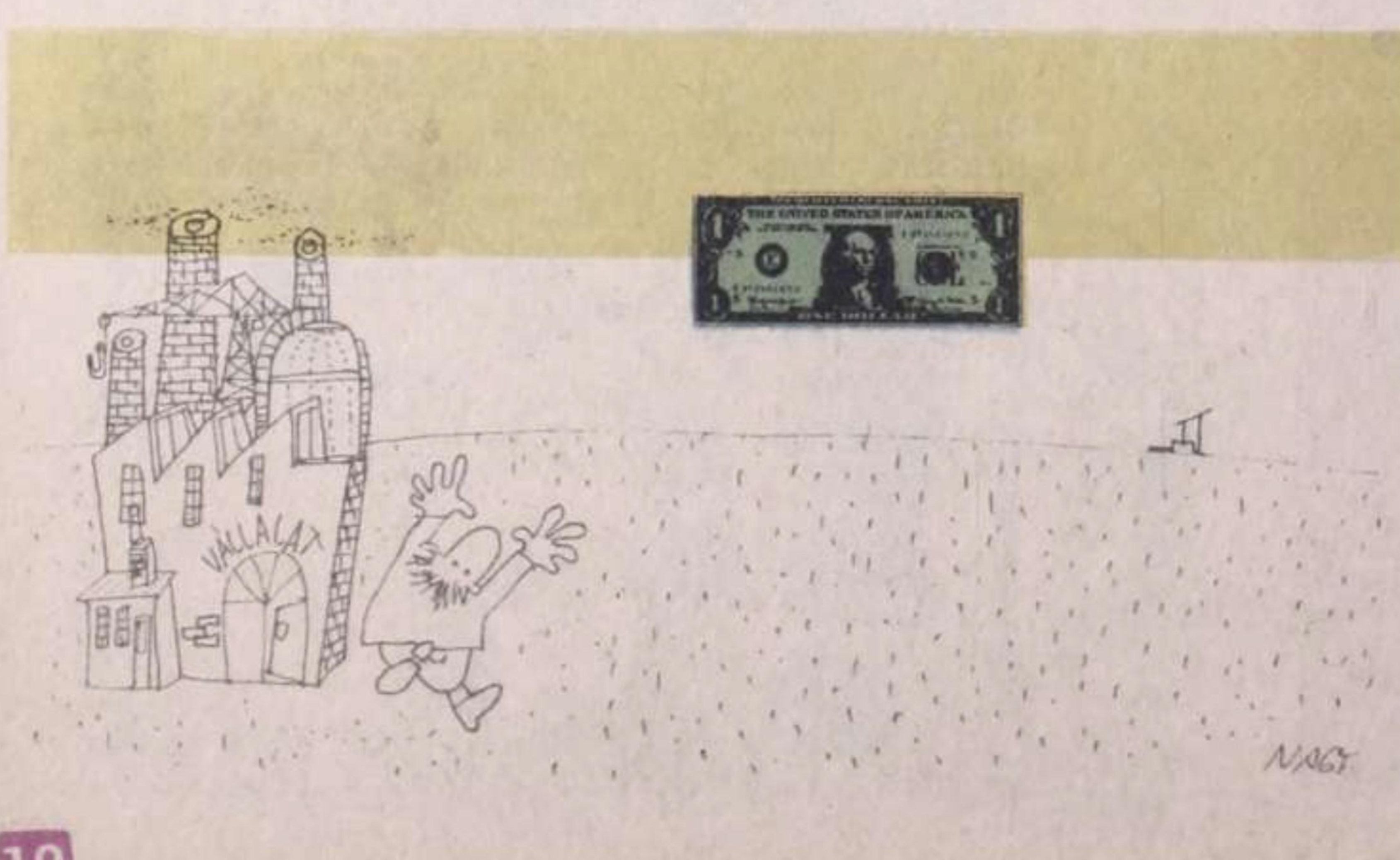
Hát szóval, ezt a gombócot is lenyeltük. Igaz, ostyával!

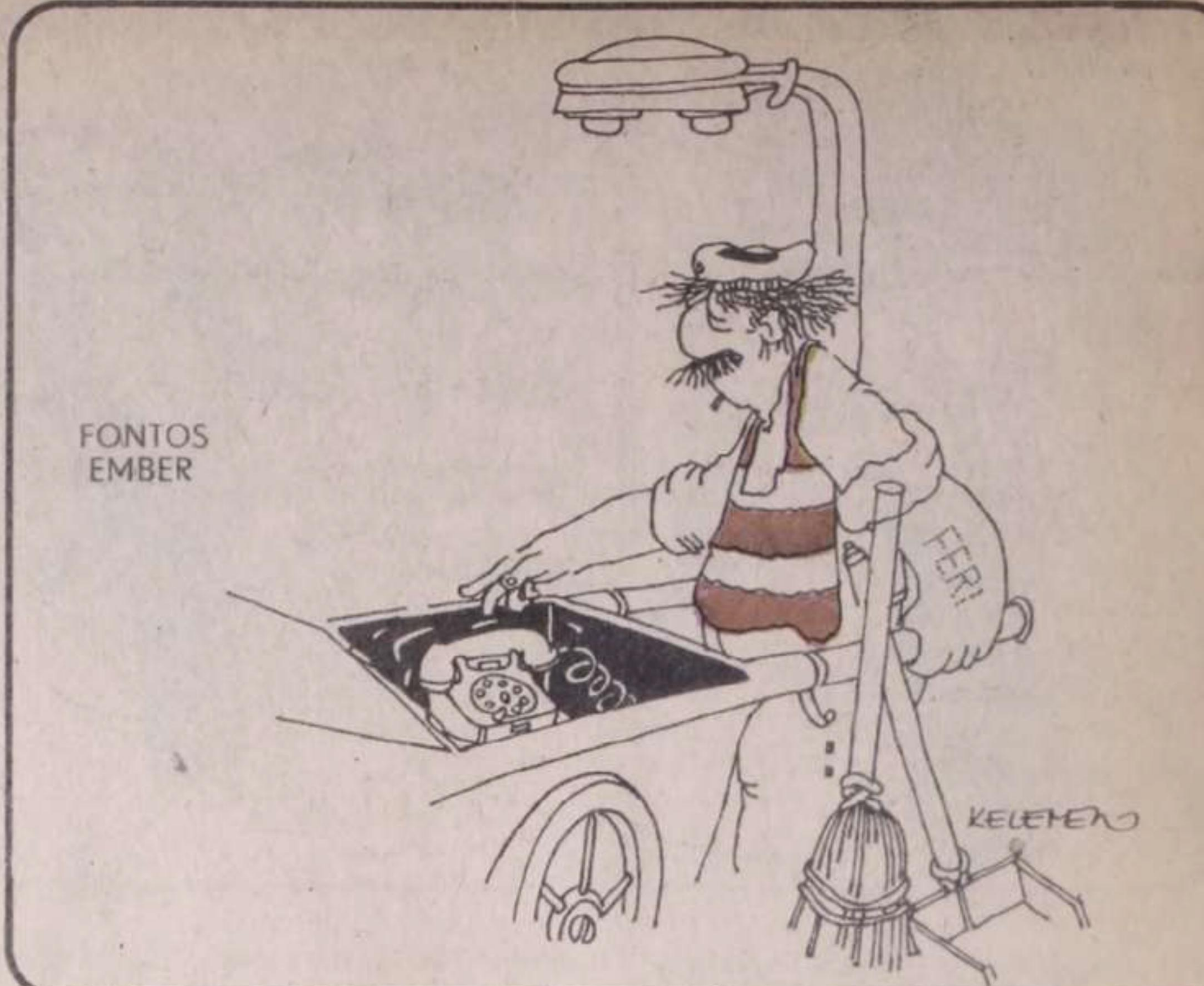
Trunkó Barnabás

— És a szennyvizünk meg tisztítja a Balatont!...

DÉLIBÁB

FONTOS EMBER

— Paii teljesen megbízhatatlan. Nem is barát!

— Miért?

— A múlt héten bemutattam neki a menyasszonyomat, de ő nem akarja átvenni...

*

Ideges nő ül a taxiban és így szól:

— Lassan vezessen, ne előzzön, mellékutcában hajtson, ahol kevés a forgalom, óvatosan fékezzen!

— Igenis, de ha mégis baj történik, rendes temetést, vagy hamvasztást parancsol?

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

A „NIKOTIN AKCIÓ"

Remek ötletnek tartom Hajnal Csaba dohányzással kapcsolatos javaslatát. Az ilyen „dohányzó tömbházban" — fejlődés esetén lakótelepről sőt kerületekről is szó lehet! — be kellene osztani az egyes lakók dohányzási idejét. Mert ha például egyszerre gyújt rá az egész ház, egy járókelő az ablakból szivárgó füst láttán kihívhatja a tűzoltókat. S hogy az időrendi beosztás minden lakónak kedvezzen, lakógyűlésen kellene eldönteni, ki mikor dohányozzon! Akinek például 17—18 óra között van a dohányzási ideje, csak ekkor füstölhessen!

Pakay Éva
Budapest, Petőfi tér 15. 1192

A XVII. században Törökországban a dohányosok büntetése orrlyukasztás volt. Perzsiában a dohányos fülét, ajkát vagy orrát vágták le, de előfordult, hogy ólmot öntöttek a szájába vagy elevenen elégették. Egy 1633-ból származó feljegyzés szerint IV. Murat szultán öt év alatt 25 ezer embert végeztetett ki dohányzás miatt.

Véleményem szerint a dohányfüstnél sokkal ártalmasabb a gomba alakú füstfelhő, ezért javaslom, hogy azokat, akik ilyen eresztgetésén törik a fejüket, sürgősen telepítsék ki a Naprendszerből.

Egyébként őszintén örülök, hogy a kolozsvári Igazság olvasói következetesen küzdenek a nemdohányzók jogaiért. Remélem, Hajnal Csaba legújabb levele elősegíti problémáik megoldását.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

Igaza van Csabának! Valóban létesíteni kell dohányzó és nemdohányzó háztömböket. (Lakótelepeket, városokat, megyéket, országokat?) Ha egy családban a férj dohányzik és a feleség nem, el kell őket különíteni. Maflacsek úr például átköltözhetne Kovácsné lakásába, akinek a férje viszont dohányzó életközösséget létesítene Maflacseknével.

A „Nikotin akciót" újsághirdetés útján is lehetne bonyolítani: „Dohányzó anyósomat nemdohányzó fiatalabbra cserélném. Kalandorkodó dohányosok kíméljenek."

Hamikus Zsuzsanna
Budapest, Kerepesi u. 78/b. 1148

LEHET EGY KICSIVEL TÖBB . . . ?

Januárban, még az autóáremelés előtt befizettem egy Trabant Hycomat gépkocsira, s ezzel egyidejűleg Cascót is kötöttem. Az autót már csak az áremelés után vehettem át, de a sajtóban is megjelent hivatalos tájékoztatás szerint ennek semmi jelentősége, a Casco-díj ebben az esetben nem emelkedik.

Amikor megérkezett a kötvény, bosszúsan láttam, hogy a havi 155 Ft helyett 180 szerepel rajta. Gondoltam, egy telefonnal tisztázni lehet a félreértést, de nem így történt. Nem részletezem az ügyintézést, de jelenleg ott tartunk, hogy 170 Ft a díj.

Birtokomban van az Állami Biztosító nyomtatott kiadványa (sárga színű könyvecske: „Félautó az autó Casco nélkül" címmel), ebben található egy táblázat, mely szerint a biztosítás díja 2000 forintos önrészesedés mellett havi 155 Ft.

Megjegyzem, ha valakinek eszébe jutna firtatni, miért akadok fel egy ilyen kis összegen, megkérdezném: mi történne, ha minden számlám „csak" ennyivel lenne több, hiszen nyugdíjból élő, munkaképtelen ember vagyok.

Fráter Éva
Szeged, Odessza 232/b. 6726

Cikkünk nyomán

ÖNTSÜNK TISZTA VIZET A . . .

Lapjuk június 9-i számában megjelent „Öntsünk tiszta vizet a . . ." című írásukkal kapcsolatban kérjük Önöket, hogy szíveskedjenek a mi véleményünket is közölni.

Tisztelt Szemfertőzött úr!

Úgy látjuk, Ön is hódol az új divatnak: mostanság divat a fürdőket, strandokat szidni. Felháborító a levele, amit évek óta látogatott kedvenc strandunkról, Pünkösdfürdőről írt. Rendszeres látogatói vagyunk és minden reggel tiszta vizet és tiszta területet találunk. Ha ugyanezt este nem lehet elmondani, az a kedves vendégeknek róható fel.

Javasoljuk, hogy a jövőben piszkos kézzel ne nyúljon a szeméhez, s akkor nem kap szemfertőzést, amit egy fürdőre foghat.

Évek óta fertőzésmentes törzsvendégek nevében:

Geszlei Géza
Budapest, Füst Milán u. 1. 1039

TÜCSÖK és BOGÁR

nyert rámondta: biztosan pedig a szépjit lopták el! Menjen mán maga az ég faszára, hogy gondolja, nyolcvan malacot ellopni, mégha naponta vinném is, majd

És? Ment?

(A Délmagyarországból ollózta Dr. Török Lászlóné, szegedi olvasónk)

lönféle halivadékot telepítettek tavaly. A szálkai tóban meghonosították a dunai denevért, a balint, a csukát, a süllőt és

Esténként pedig dévérek csapongnak a fejünk felett

(A Dunántúli Naplóban észlelte Kántás Józsefné, pécsi olvasónk)

gyet megáldja.

Repülőgépen kötött házasságot az Északi-sark felett két japán menyasszony. A heathrowból Tokióba tartó japán gépen a hagyományos szertartást a gép piló-

Szívből kívánunk sok boldogságot a vőlegénynek és a menylegénynek!

(A Képes Újságban fedezte fel Farkas Béla, tiszadobi olvasónk)

Kulturált, otthonához ragaszkodó, korrekt, végső nyugalomra vágyó, őszinte, egyedülálló, sovány alkatú, konzervatív feleséget keres, hasonló

Tetszik gondolni, hogy az új asszonyka majd elősegíti ezt a végső nyugalmat? Mégis, hogyan szeretné? Méreg? Gyilok? Forgópisztoly?

(Az Esti Hírlap apróhirdetései között találta Schön Alice)

Trágya és konyhaszekrény eladó. Gizella u. 7. alatt.

Hogy legyen mibe tenni?

(A Hajdú-Bihari Napló apróhirdetései között találta Varga Sándorné, debreceni olvasónk)

Békéscsaba—Nyíregyháza 0-2 (0-1)

A 41. percben Vágó, a 82. percben pedig Kiss lőtt gólt. A békéscsabaiak „becsületgólját" Pásztor szerezte.

Ennyit ér a becsület?

(A Csongrád megyei Hírlapban találta Böde László, makói olvasónk)

TÉVÉMŰSOR ÉS HIGIÉNIA

– Hozzászólások –

A Ludas Matyi 24. számában megjelent „Tévéműsor és higiénia" című írás általános zuglói jelenséget tesz szóvá. Nem is kell nagyon magasnak lennie egy háznak ahhoz, hogy a koraesti óráktól kezdve a III. és IV. emeleten csak alig vagy egyáltalán ne legyen nyomása a víznek. Így pl. az Újvidék téri lakótelepen is ez a helyzet. A szövetkezeti igazgatóság több ízben is bejelentette a nyomáshiányt a Vízműveknél, s ezt minden esetben vizsgálat követte. A vizsgálók egyébként minden esetben déltájban jöttek ki, amikor köztudottan nincs baj a nyomással.

A vízhiányt néha pótolja a lakótelepet 1965—66 körül megépítő 43-as Építőipari Tröszt munkája. Házunk lépcsőházának a földszinttől a tetőig terjedő üvegfala esős időben ugyanis átengedi a vizet és a lépcsőfordulókban tócsák keletkeznek. Nem hiszem, hogy ez volna a két vállalat kooperációjának leghelyesebb módja.

Dr. Del Medico Imre
Budapest, Handzsár u. 6. 1149

Olvastam Bars Sárinak a vízhiányt panaszoló levelét. Mi is sokszor kényszerülünk arra, hogy — főleg kánikulában — legnagyobb edényeinket reggel teletöltsük vízzel, hogy inni, főzni, tisztálkodni tudjunk. Igaz, én nem a XIV. kerületben lakom, hanem egy kőbányai „dzsumbuj" lakótelepen, de arra már régen rájöttem, hogy a gyerekeket este 7 órakor is meg lehet fürdetni, hogy azután tisztán nézhessék a mesét és nyolckor, ahogyan az a nagykönyvben meg van írva, már aludjanak is.

Andulik Istvánné
Budapest, Szőlőhegy u. 7. 1104

MESÉK AZ ERDŐBŐL

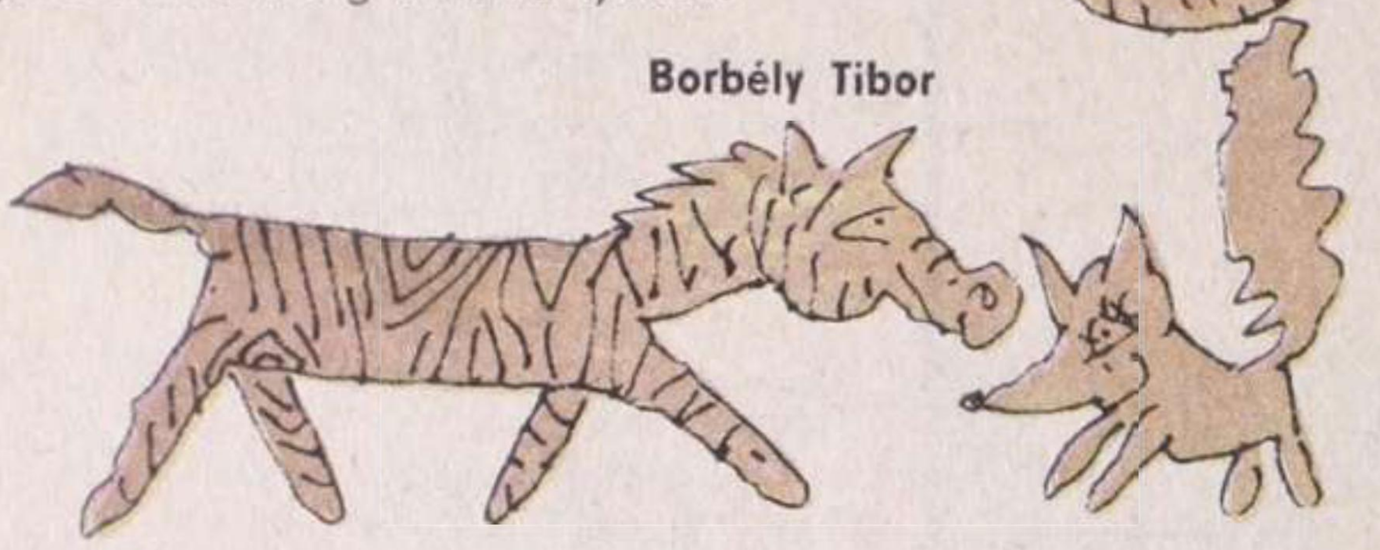
AZ ERDEI TÓ TÜKRÉBEN

nézegeti önmaga fintorgó képét a majom. Vidáman makog a változó, majomra nem is hasonlító, – torzabbnál-torzabb változaton! Az erdő bölcsebb lakói – tűnődnek nagyon a majom agyon!

A RÓKA SOMPOLYOG,

és itt-meg ott elejt néhány szót arról, hogy ki is áll a zebra háta mögött, – majd nyugodt lélekkel: tyúkot lopni surran! Az erdő meg – susog. „Valami lehet a dologban! A zebrán kívül, senkinek sincs ilyen szép csíkos pizsamája! Igaz, ő azt állítja, hogy az a bőre, node: csak úgy derülne fény a rókahazugságra –, ha kibújhatnánk belőle!" Mi lett a vége? Nem tudom, de azt látom, hogy a róka jóízűen, és zsíros pofával csámcsog a néma tyúkon!

Borbély Tibor

Kiállítások

Dallos Jenő környezetvédő karikatúráiból Vácott a Városi-Járási Könyvtárban (Mártírok útja 37) nyílt kiállítás. Megtekinthető július 31-ig, vasárnap kivételével minden nap 9—19 óráig.

Dluhopolszky László karikatúráiból Siófokon a Kulturális Központban rendeztek kiállítást. Nyitva augusztus 1-ig, naponta 10—18 óráig.

– Köszöntöm a most felszálló ellenőrnőt!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A filmesek klubjában egy nagyon csinos színésznőcske ül a közismert rendező társaságában. A színésznő megkérdezi:

— Mondja csak, mester, a közeljövőben nem készít valami szuperfilmet?

— Nem. Elhatároztam, hogy több filmet nem forgatok.

— Komolyan? Akkor vegye el a kezét a térdemről!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A férj rendszeresen tíz órakor jár haza a kocsmából. Egyszer azonban csak éjfélkor érkezik haza. A felesége kajánul megjegyzi:

— Mi történt? A kocsma más helyre költözött?

— Egyáltalán nem — válaszolja a férj. — Csak az utat szélesítették ki!

– Úristen! A bikinimet már megint a pénztárcámban felejtettem!

NÉZŐFOGÓ

TRIBÜN

A menedzser hazajön szabadságáról. Az edző jelentést tesz, mi történt közben és panaszkodik, hogy a csapat ifjú csillaga ellógta az edzéseket, sőt újra inni kezdett.

— Ez az ember — mondja — saját maga legnagyobb ellensége.

A menedzser vicsorog:

— Addig nem, amíg én élek.

●

Részlet a Dundee Sporting Postból:

— Keith januárban megnyerte a világbajnokságot, de nyolc kemény esztendejébe került, hogy egyik napról a másikra sztár lehessen.

●

Phil Esposito arcát telibe találta egy ütő, a homloka felszakadt, az orrcsontja eltört. A csatár a gyúrópadon fekve adott interjút egy riporternek:

— A jégkorong csodálatos játék. Minden perce a legtisztább élvezet.

●

Az edző szabadságon van, de nyugtalan.

— Egyszerűen képtelen vagyok lustán heverészni a napon — mondja a feleségének —, ha arra gondolok, hogy a csapatom esetleg ugyanezt csinálja otthon.

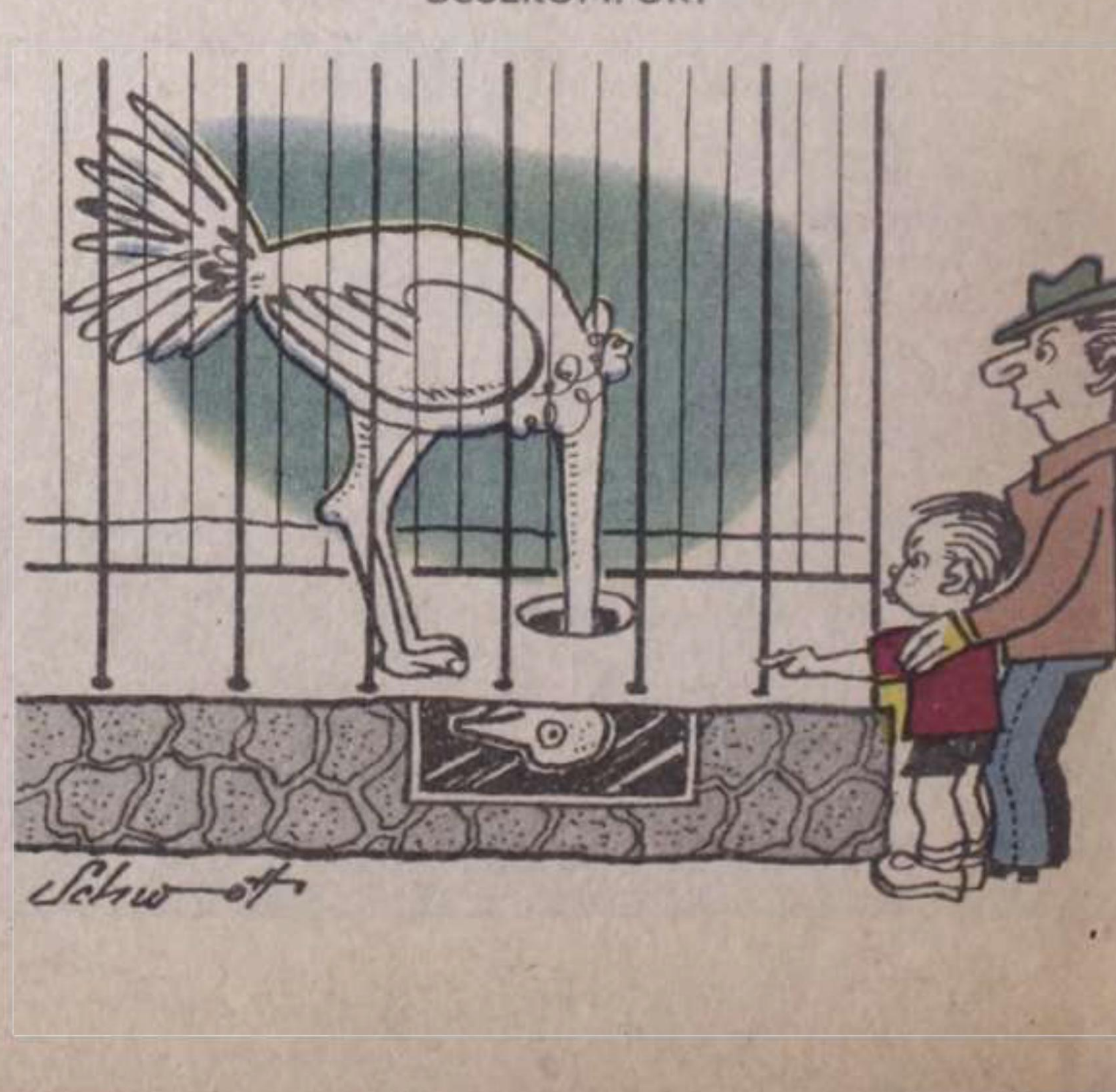
●

Bobby Hull most kapta meg a kanadai újságíróktól a jégkorong halhatatlanjainak járó „Mérföldkő" kitüntetést. Már csak az öregfiúk között játszik, de ellenfelei tisztes távolban maradnak tőle.

— Ez a srác még mindig elképesztően erős — mondják. — Ha ütközöl vele... mintha egy cementeszsáknak rohannál.

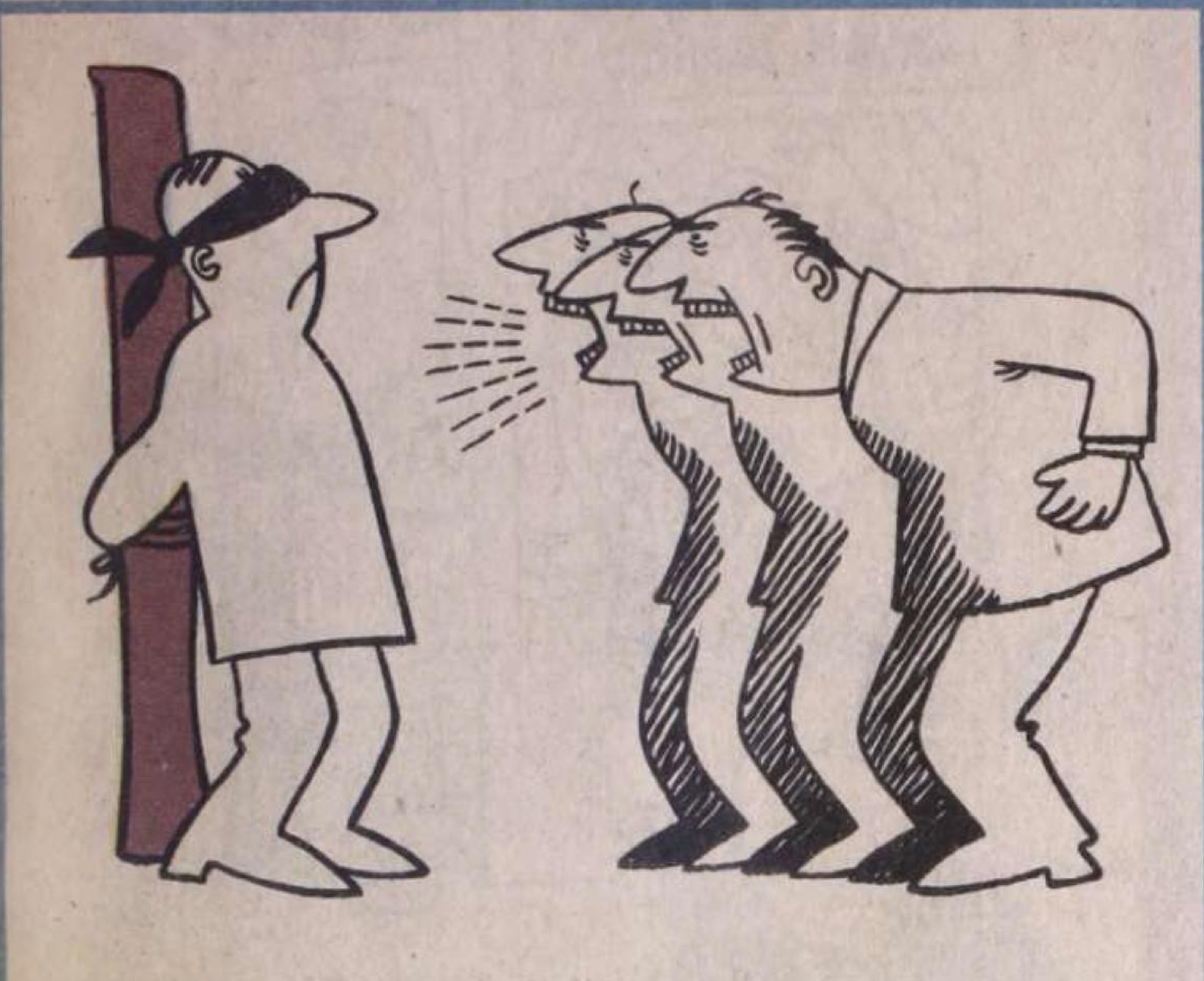
(p. p.)

ÖSSZKOMFORT

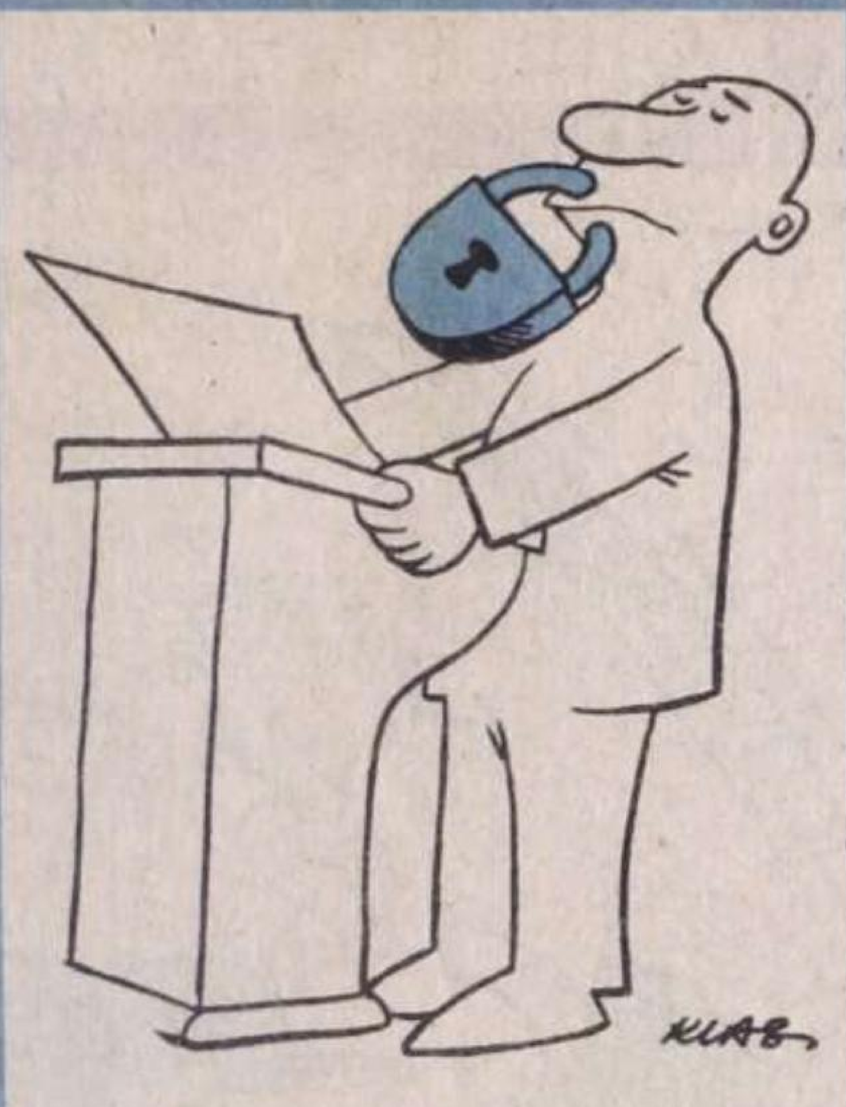

IMPORT HUMOR

ALEKSZANDAR KLASZ RAJZAI A BELGRÁDI JEZSBŐL

Állatsereglet

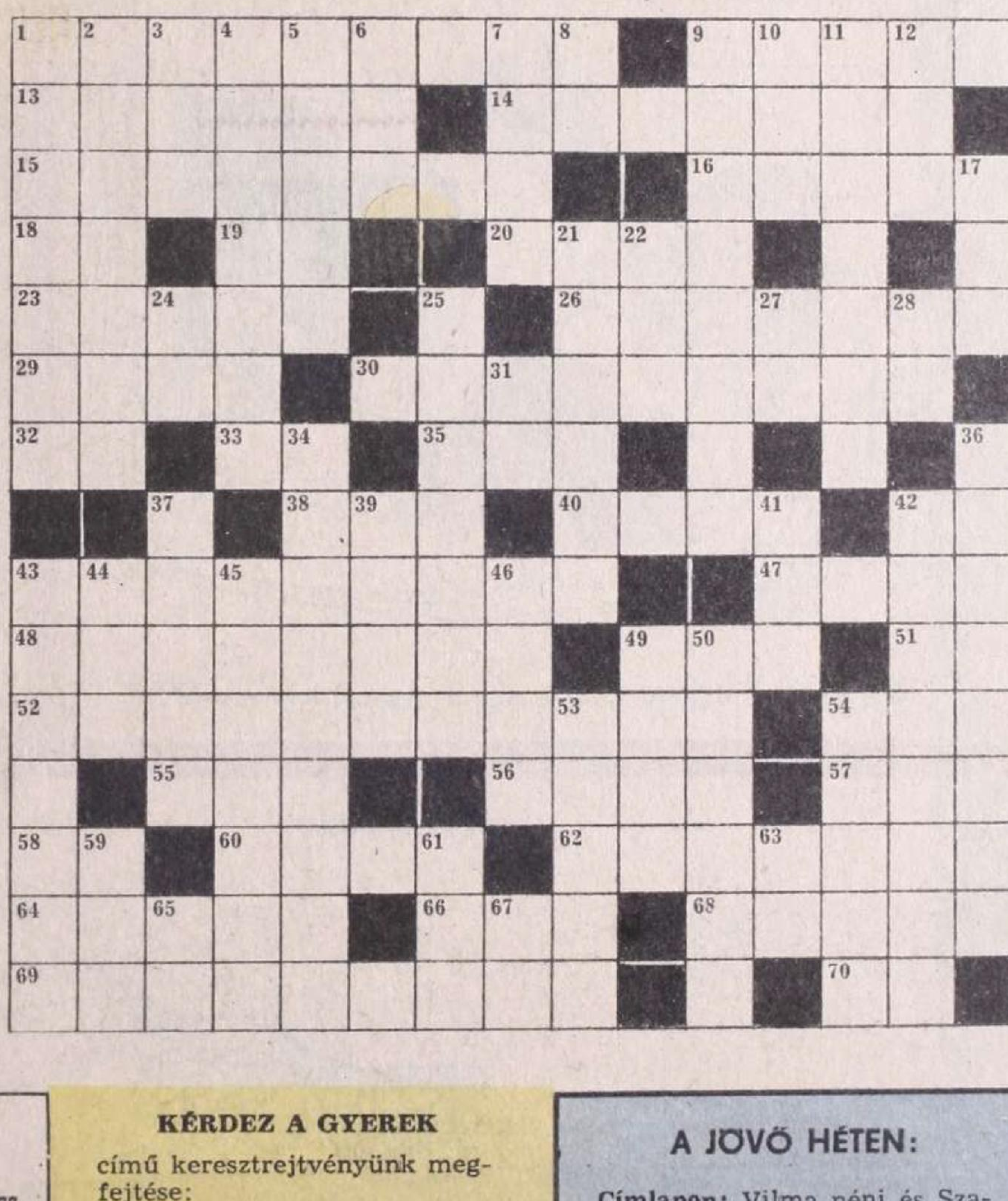
Keresztrejtvényünk néhány szavában egy-egy állat neve rejtőzik, mint például a „hódolat" szóban a hód, vagy az „éhhalál" szóban a hal. Megfejtésül csak egy számot kell beküldeni: hány ilyen állatnevet tartalmazó szó található a megfejtett rejtvényben? A megfejtéseket legkésőbb július 4-ig kell postára adni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A tűzoltóság nélkülözhetetlen eszköze
9. A retorta elavult magyar neve
13. Egyike a létfeltételeknek
14. A levél végére írt pótlólagos közlemény
15. Magyarul: karmester
16. Ismert nevű, híres
18. E. D.
19. Kettős betű
20. Nem kell belőle több
23. Rádióműsort sugároz
26. Törtető ember
29. Menekülésszerűen fut
30. Bányájáról nevezetes Komárom megyei helység
32. Az ozmium jele
33. Igevégződés
35. A hét ősmagyar vezér egyike
38. E, E, E, E, E
40. Más szóval: ceruza
42. J. E.
43. Város az Alföldön
47. Kenyere javát megette
48. Meglép
49. Becézett Ibolya
51. A répa egyik fele
52. Becses tárgyakat árusít
54. Út
55. Ábrázat
56. Karjaival barátságosan átfon
57. Hivatal — németül
58. Hollandia jele az autókon
60. Rákóczi jeles vezére volt
62. „Nem tudom, hogy kié"
64. Tíz milliméter
66. Éktelen harag
68. Bibliai próféta
69. Egyhangú, egységes
70. T. S.

FÜGGŐLEGES

1. Beethoven operájának címe
2. Nyilvánvaló, kézenfekvő — ismert idegen szóval
3. Szív — latinul
4. Közönséges csalás
5. Csúszómászó (nem számít a keresett állatnevek közé!)
6. Vajon ez?
7. Hajdani híres olasz tragika (Eleonóra)
8. Nem engem, nem téged
9. A harang szava
10. Északi váltópénz
11. Olasz tartomány (és székhelye)
12. Retek közepe
17. Több, mint elég
21. Fékez
22. Összekevert kéz
24. Azonos betűk
25. A görögök istennője volt
27. Igekötő
28. O. Y.
31. Kofa egynemű betűi
34. Évelő növény
36. Más érzelemvilágába való belehelyezkedés
37. Elhasznált, vacak
39. Sportág
41. Ilyen ruhadarab például a szoknya
42. Kesergő próféta
43. Fűtésre, sütésre használatos
44. E. L. Ü.
45. Szerelmi társ
46. Például: a gyémánt
49. Jó ötlet
50. A disznó hóhéra
53. Akire nem mondható, hogy köpönyegforgató
54. Például a túl erős fény is
59. A felsőfokú jelző kezdete
61. Férfinév
63. Az alumínium jele
65. Mint a 19 vízsz.
67. Kezével fenyít

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

83.2308/2-26

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

KÉRDEZ A GYEREK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Mit ettek a molyok, amikor az ember még meztelenül járt?

200—200 forintot nyert:

Szenes Imréné, Bp. Érmeléki u. 14. 1026

Domonkos János, Bp., Kerepesi út 78/É. 1148

Jankov László, Orosháza, Csapó M. u. 59. 5900

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Címlapon: Vilma néni és Szabó néni találkozik a közértben... (Ludas Fórum az új Nemzeti Színházról a 8—9. oldalon)

Somogyi Pál: Szex-szótár

Peterdi Pál: Miért nem hagyják aludni Csipke Rózát?

Krenner István: Tengerparti anziksz

Napjaink témája: a turizmus (Rajzos összeállítás a 16. oldalon)

– Mi az, hogy a második menet után bedobod a törülközőt?!

NAGYRAVÁGYÓ BUTIKOS

– Ejnye-bejnye, kisasszony, már megint ágyban dohányzunk?

– Még a politikusok sem értenek mindig egyet, pedig azok egyneműek.

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

HOSSZÚ VERS

